

Steziice

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 44 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2013

UVODNIK

Dragi moji,

kaj storite, da si kakšno pomembno stvar zapomnite ali dosežete zeleno? Se potrudite ali takoj dvignete roke? To je namreč sindrom današnjih ljudi. Da stvari prepustijo naključju, češ, naj se zgodi, kot se hoče, saj tako ali tako ne morem spremeniti dogodkov. Ko se jim zgodi kaj hudega, pa jokajo in tarnajo.

Želim vam namreč povedati, da je najboljša, kar lahko storite zase, to, da se potrudite. Da daste od sebe vse moči in vso voljo in dosežete tisto, kar si močno želite. In če si močno želite, se vam bo uresničilo! Se vam je že primerilo, da ste pomislili npr.: »O ne, mene bo vprašala in dobil bom ena!« in se je potem zgodilo točno to? Ker misli privlačijo dogodke. To je resnica. Poskusite. Naj bo to edina domača naloga za čas počitnic ali vzemite to raje kot eksperiment – en teden imejte v mislih samo lepe stvari in čisto konkretne – "Naj se vame zaljubi Valentina iz 7. a". Če boste v to vložili vso energijo, svoja dejanja in iskrenost, se vam bo uresničilo. Lahko pa seveda poskusite tudi obratno – en teden mislite na le slabe stvari, bodite torej pesimisti. In zgodilo se vam bo – logično, vse najslabše.

Letošnje Steze so bile napisane z najboljšimi močmi in najlepšimi nameni. Uživamo v ustvarjanju zanimivih besedil, pa naj bodo to pesmi – ekološke, prešernovske, ljubezenske –, zgodbe o nastanku sveta, slednji je že pravi dedek v modrosti in starosti, ocene knjižnih poslastic, razmišljanja o sebi in drugih, ali obujanje spominov na izlete, tabore in na že skoraj »bivšo« šolo.

Privoščim vam iskrivo poletje, tlakovano s soncem in smehom, da boste na tem svetu tudi sami sonce, ki preganja sence. Lepše Pavček ne bi mogel povedati.

Andreja Kosec

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica
Begunjska cesta 2,
4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si
<http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA:

Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Ula Košir, 5. b

FOTOGRAFIJE:

Domen Jančič, 8. b
Tim Mlakar, 9. a
Ažbe Ribič, 9. b
Dina Pintarič

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 300 izvodov

Pia Benda in Ula Černilec, 5. b

Kaj mi je v šoli všeč in česa ne maram? je bilo vprašanje, na katerega odgovore lahko spodaj preberete.

Klara ŠLIBAR

Rada imam pouk in odmor. Rada se igram in berem. Ni mi všeč, ker me mami pride tako kmalu iskat.

Žan MLADENOVSKI

V šoli mi je všeč, ker se učimo. Všeč mi je tudi malica. Ne maram odmora, ker se raje učim.

Špela NAGLIČ

V šoli so mi všeč pouk, odmor, malica in kosilo. Rada ustvarjam. Rada imam matematiko. Ne maram riževega narastka.

Nik PLEVANČ

Všeč mi je, ko delamo naloge in ko se igramo. Še posebej mi je všeč likovna. Ni mi všeč, če mi kdo podere kocke, ko se igram.

Jakob GOLMAJER

Rad pišem črke. Rad bi delal še več nalog, ker so mi tako všeč. Rad imam likovno in pa odmor, ko se igram. Ne maram matematike. Ni mi všeč, če se umaže kakšna stena.

Alja ŠTULAR

Rada imam pouk in odmor. Rada grem na travnik. Še posebej pa imam rada matematiko in likovno. Ne maram, da mi kdo nagaja in da je v stranišču včasih umazano. Ni mi všeč, ko pišemo črke.

Taj HUDOBIVNIK

Najbolj mi je všeč likovna. Rad pišem številke. Ni mi všeč, da zunaj nimamo igral.

Anika LOVRIČ

Na šoli mi je najbolj všeč malica, igranje z LEGO kockami, učenje. Starejši so prijazni in niso žaljivi z menoj. S sošolci se razumem in se ne kregam in preteparam. Najbolj so mi všeč LVZ – lahko rišemo, MAT – računanje in SLO – črke.

Neža ŠPENDAL

Najbolj mi je všeč učenje črk, števil, računov (< = >). Večina učencev je prijazna, najde se pa tudi kakšen, ki mi reče »pru črv«. S sošolci se razumem, ker so prijazni. Rada imam MAT – velika števila, SLO – povezovanje besed, LVZ – učenje risanja.

Ben KLEMENC

Zelo rad imam šolo, malico ter učiteljico, ki me dobro nauči. Starejši učenci mi priskočijo na pomoč, ko se zgubim na šoli. S sošolci se razumem odlično in smo prijatelji. Najrajši imam SLO – ker mi gre najboljši, MAT – števila, LVZ – risanje umetnin in ŠVZ – zabava (zdrav življenjski slog).

Urban KUKOVIČ

Na šoli mi je všeč učiteljica, malica, ker je okusna, in igre. Največkrat me pohvalijo, rečejo kaj lepega, včasih pa tudi slišim »pru črv«. Šolo imam raje od vrtca in ni mi težka. Moj najljubši predmet je LVZ – risanje.

1. b razred pa si je dobro zapomnil pravila, ki jih imajo nalepljena na omari, ki pravijo: ne smemo skakati na mize, pod mize, ne smemo se pačiti, nagajati učiteljici, se tepsti.

Včasih jih tudi kršimo, zato moramo na stolu mirovati 6 min.

Sprejem prvošolcev, OŠ Bistrica, 1. september 2013

NAŠ BOBI

NAŠEMU KUŽKU JE IME BOBI. KO SMO ŠLI V TRGOVINO, JE STOPIV V LUKNJO, SI ZVIL TAČKO, ZATO SMO GA ODPELJALI K VETERINARJU. VETERINAR GA JE PREGLEDAL IN MU OSKRBEL TAČKO. NA POTI DOMOV SMO SE USTAVILI NA IGRIŠČU, KJER JE BILA PSIČKA DODI. BOBI IN DODI STA SE VESELO IGRALA IN LOVILA PO TRAVI.

MIKE MRAK, 2. K

BOBI GRE V KINO

JAKOB IN NIKA STA PELJALA BOBIJA V KINO, KJER SO PREDVAJALI PASJI FILM. GLAVNI JUNAK JE BIL DODI, PASJI INŠPEKTOR. KADARKOLI JE BOBI VIDEL DODIJA, JE GLASNO ZALAJAL. PO KONČANEM FILMU SO ODŠLI NA SOK. BIL JE ZARES LEP DAN. ZVEČER SE JE BOBI VLEGEL K NIKI NA POSTELJO. PREBRALA MU JE PRAVLJICO ZA LAHKO NOČ.

LANA PESJAK, 2. K

KUŽEK DODI

NIKA JE PRIVEZALA BOBIJA NA POVODEC, DA BI ŠLI K VETERINARJU. V ČAKALNICI SO SREČALI KUŽKA DODIJA. VETERINAR JE NAJPRED CEPIL BOBIJA, NATO ŠE DODIJA. SKUPAJ SO SE ŠLI IGRAT. IGRALI SO SE SKRIVALNICE. DODI SE JE SKRIL ZA GRM. TAM JE SREČAL VELIKO GOZDNIH BITIJ. IMELI SO SE ZELO LEPO, SAJ SO SPOZNALI NOVE PRIJATELJE.

NEŽA FRANTAR, 2. K

JAZ SEM DREVO

Ponoči sem sanjal, da so moje roke veje, noge pa korenine. Ko sem se zbudil, sem ugotovil, da so bile le sanje in da nisem drevo. Oblekel sem se, pojedel zajtrk in odšel na travnik. Ko sem veselo tekkel sem ter tja, so noge postajale vse težje in težje. Iz mojih nog so začele poganjati korenine, roke so se spremenile v veje, na prstih pa so mi zrastle jabolka. Tako sem spoznal, da se tudi sanje lahko uresničijo.

Mike MRAK, 2. K

JAZ SEM TRAKTOR

Jaz sem traktor. Sem rdeče barve. Mojemu gospodarju je ime Gregor. Ima veliko kmetijo. Danes sva sadila krompir. Potem me je peljal v garažo in me umil z vodo. Naslednji dan sva šla na polje pobirat krompir. Ko sem bil do vrha naložen, sem odpeljal domov. Tam so zložili krompir v klet. Jaz pa sem potem odšel na zasluženi počitek.

Gašper ROŽIČ, 2. K

JAZ SEM SONCE

Jaz sem Sonce in sijem visoko na nebu. Zaradi mojih žarkov je na Zemlji toplo in svetlo. Pozimi sem najbolj oddaljeno od Zemlje, zato je moja moč takrat najmanjša. Brez moje moči še rožice ne bi rasle. Sem zelo prijazno, vendar ne hodite k meni na obisk, ker je zelo vroče.

JAZ SEM SVEČA

Neža FRANTAR, 2. K

Jaz sem sveča. Na sebi imam narisane srebrne zvončke. Sem rdeče barve. Zavita sem v darilni papir in roza trak. Postavili so me na venček. Želim si, da me prižgejo. Ko me bo nekdo prižgal, bodo vsi ljudje videli moj lepi plamen.

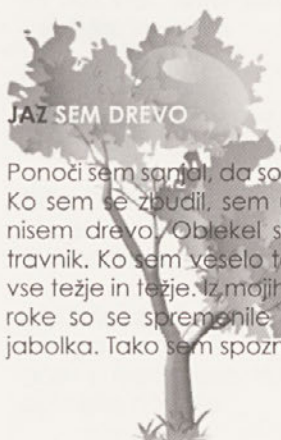
Nina PERGAR, 2. K

JAZ SEM SNEŽAK

Jaz sem snežak. Imam rdeč šal, rjavo metlo, oranžen nos in črne oči. Sem prijazen in vesel, kadar otroci plešejo okrog mene. Skupaj se igramo in ko gredo otroci domov, sem žalosten. Ampak se ne kregajo med seboj, ker so prijatelji in so zelo prijazni. Rad imam sneg in mraz, sonce pa me spremeni v veliko lužo.

Lana PESJAK, 2. K

ANES KORŽ 2.A

ima rad nogomet in narava imam zelo rad
svoje prijatelje nimam rad igrice imam
Rad imam stare in moje hčanke in
sestrice in moje brate in sestre.

Ustvarjalna

Rada imam pomlad. Ker imam MAMICO

TINKARSKA
NOVA 2.9

RADA IGRAM NA KITARO VEDNO SE KAJ NOVEGA NAUČIM
KO SE NAUČIM NOTE ZA IGRAM MAMINOČJU
DOBILA SEM TUDI ŽRAVEN TRZALIKOZ NIMIRADA IGRAM
ENA JE ČRNA ENA PA MAVRIČKA

NEMARAM DA SEM BOVNA

NEMARAM DA KADAR SEM BOVNADA IMAM GRIFO
ALI KAJ DRUGEČA NEMARAM TUDI DA SE DO
KARŠNEGA NALEZEM

MARK RADIMAM
LOV NA POSSTI TA
KNJIGA JE ZELO NA'
PADALNA IN ZA
TO IMAM RAT TO KNJIGA

SEM LEON ZELO SEM ^{2.01.} ^{19.10.2019}
DOBER V MATEMATIKI. IN V
ŠPORTNI VZGOJI. NAJ BOLJE
MI JE KOT PRIDEM DOMOV
TORBO ODLOŽIM V KOT,
POTEM SE OLEŽEM NA
VREČO. IN PRIŽGEM TELEVIZIJO.
ČE MI NIČ POSEBNEGA NA
TELEVIZIJI. PRIŽGEM RAČUNALNIK.

KONEC!

Petja Flonjanič 2.A

IMAMRADA

BEREM

RIŠEM

RIŠEM

GRAMNA KITARO

ČISTIM

JAHAM

LIKOVNO

IMAMRADA ŽIVALI

NIMAMRADA
MATEMATIKE
JOKA GDO
DEŽ

Učenci 1. in 2. razreda naše šole so vsak teden, ob pone-deljkih, od 14. 15 do 16.00, obiskovali LEGO KROŽEK pod vodstvom mentorice Marije Likozar.

Zbrali smo se v učilnici 1. B razreda, poslušali pravljico, ki se je navezovala na temo ustvarjanja, se pogovorili o izdelku, ki ga bodo izdelovali. Pri vsakem izdelku je bil pred učence postavljen nek problem, ki so ga morali ob gradnji z Lego gradniki razrešiti.

Sledilo je individualno ali skupinsko delo (odvisno od izdelka). Delo sem spremljala in otrokom pomagala z nasveti, velikokrat pa sem učencem prepustila samosto-jno delo in razmišljanje, saj se tudi ob napakah, ki jih naredijo, veliko naučijo.

Na koncu je sledila predstavitev izdelkov, kjer je vsak opisal kaj je naredil, kako je naredil in prikazal delovanje izdelka, če je ta premičen. Izdelke smo za en teden razstavili.

VTISI OTROK

TIJA STRITIH:

Prijavila sem se, da vidim kako je na lego krožku. Mi je dobro, ker ustvarjam. Še se bom prijavila.

MAŠA LUNAR:

Prišla sem, ker mi je dobro delati z lego konstruktorji. Všeč mi je bilo, ko smo delali hišo. Na lego si ne želim več.

ALJAŽ HORŽEN:

Prijavil sem se ker doma rad sestavljam z legicami. Ko smo delali kmetijo in policijsko postajo mi je bilo najbolj všeč, ni mi bilo všeč sestavljanje letal, bilo mi je dolgčas. Rad bi ustvarjal pragozd.

TOMAŽ GREGORC:

Prijavil sem se, ker rad sestavljam. Vse sem rad delal, rad sem hodil.

ŽIGA ČRČEK:

Jaz že zelo dobro sestavljam, zato sem se prijavil. Pri sestavljanju sem užival, všeč mi je bilo.

KRISTINA SAVIČ:

Prijavila sem se ker rada sestavljam. Rada bi sestavila gozd in lego morje. Ni mi bilo všeč, ko smo delali igrišče in policijsko postajo.

LUCIJATAVČAR:

Prišla sem, ker mi je všeč sestavljanje. Neka časa nisem hodila, ker sem bila utrujena. Všeč mi je bilo sestavljanje različne stvari.

MAJ SIMIČ:

Rad imam legice, z njimi sestavljam. Šolske kocke imajo premalo delčkov za sestavljanje avtomobilov.

AŽBE PODREKAR:

Rad sestavljam. Najbolj sem bil vesel, ko smo delali rakete.

BEN KLEMENC:

Prijavil sem se zato, da bi videl kako je na krožku. Bilo mi je všeč. Vse sem rad sestavljal, še bi hodil.

TINA STRITIH:

Skupini sem se priključila kasneje. Všeč mi je sestavljanje, še bi hodila.

ULA MEGLIČ

Prišla sem pogledat, ker mi je mami rekla, če bi imela lego, a nisem vedela kako sestavljanje. Sedaj že malo znam. Rada sem hodila na krožek, nič ne bi spremenila.

Učenci na lego krožku

V moji sanjski deželi bi bila šola v ponedeljek, torek in sredo. Četrtek, petek, soboto in nedeljo pa bi počivali. Vsak bi imel kamnito hišo, velik vrt in manjši potoček. Bilo bi veliko cvetja, gozdov, gora in slapov. Vsak prebivalec bi imel svojo žival. Sami bi pridelovali hrano. Imeli bi avto na sončne celice. Šole bi bile majhne. Živali bi govorile. Bil bi mir in v moji sanjski deželi bi bili vsi srečni.

Lana Kaštrun, 4. K

Moja sanjska dežela se imenuje Mavrična dežela. V tej deželi je vse zelo lepo. Mavrična drevesa, hiše in vse kamor ti seže pogled. Najlepši pa so mavrični bazeni. Zelo rada bi jih imela tudi doma, saj bi jih lahko vsak dan občudovala. To pa še ni vse. Tudi mavrične postelje so tam, pa mavrične blazine, odeje, mize in stoli in vse ostalo, kar sodi v stanovanje. Tudi mavrični hoteli z mavričnimi bazeni niso slabi. V hotelih strežejo mavrično hrano in pijačo. Ta dežela mi je všeč, ker ni treba zjutraj zgodaj vstajati in ker je vse zelo lepo. Mavrična hrana pa je seveda zelo okusna, najboljše pa so mavrične palačinke. Meščani nosijo najlepše obleke iz vseh mavričnih barv. Zelo lepe so. Upam, da bom kdaj lahko obiskala to prekrasno deželo.

Zala Šarabon, 4. a

DEŽELA ZLATA IN ŽELJA

Želim si, da bi bil v deželi zlata, ter da bi bila taka dežela, da lahko vzamem kolikor hočem zlata. Rad bi, da bi imel tam tudi prijatelje. Ta dežela je taka, da so lizike in druge sladkarije iz zlata, hiše iz zlata, avtomobili iz zlata, telefoni iz zlata, skratka vse iz zlata. Rad bi tudi, da bi v tisti deželi narisal kar si želiš in bi to dobil. To je moja sanjska dežela. Rad bi živel v taki deželi. To mi bi bilo zelo všeč. Saj tam ni treba tudi nič plačevati, če pa katera stvar ni zastoj, pa na drevesu pobereš zlato in plačaš. Želim si, da bi bil vsaj en dan tam, ali celo svoje življenje.

Gal Pavel Pazlar, 4. a

Vsak ima svojo željo. Jaz si želim svojo deželo in ta dežela bi bila sanjska dežela. Imela bi veliko stvari, ki jih v resnici ni mogoče dobiti. Moja sanjska dežela bi imela rože, ki ti uresničijo vsako željo. Tam bi bila tudi drevesa, na katerih bi namesto sadja rastle sladkarije in iz pipe bi priteklo tisto, kar si tisti trenutek zaželiš. Bilo bi tudi veliko udomačenih živali. Imela bi stol na katerega bi se ulegla in kar bi si zaželela bi kar samo prišlo do mene. Imela bi svoje bazene in svojo vodno hišo. V bazenih bi se lahko vsak dan kopala. Imela pa bi tudi zelo veliko igrač in svoj grad, ki bi bil iz samega zlata. Zraven bi stala hišica iz sladkarij. Ko bi pojedla kakšno sladkarijo, bi na tistem mestu zrastle nova. Vendar v tisti deželi ne bi bila sama, saj bi imela tam tudi prijateljice. Imela bi čarobno ploščo. Če bi stopila nanjo, bi me odpeljala tja, kamor bi si zaželela. Tako bi s prijateljicami večkrat šla tudi na potovanja. Sredi dežele bi stal največji in najboljši lunapark, kar sem jih kdaj videla. Imela bi tudi moč za čaranje in ko bi si zaželela leteti, bi poletela. Ko bi bila zaspala bi letela do svoje postelje. Pod posteljo bi imela prehod do prijateljic, ki bi bil okrašen z dragulji, diamantri, kristali, zlatom, srebrom in minerali. Namesto da bi hodila, bi se spuščala po vodnih toboganih, ki bi bili speljani po vsej deželi. Imela bi barvice s katerimi bi risala. Kar bi narisala bi se tudi uresničilo. V moji deželi ne bi bilo vojn in vse bi bilo zastoj. V deželi bi bili glavni prijazni otroci in odrasli bi jih morali ubogati. Kdor res verjame v sanje, se mu mogoče uresniči. Za mojo sanjsko deželo je to nemogoče.

Nika Mencej, 4. a

Tanja Knific, 5. b

V nedeljo zjutraj sem bral zanimivo knjigo o izgubljenem svetu. Čisto sem pozabil na čas in ko me je mami poklicala na kosilo sem se šele zavedal, da je minilo že celo dopoldne. Po kosilu sem sklenil, da se odpravim malo raziskovat v bližnji gozd. Poklical sem še soseda Klemenca, če gre z mano. Skupaj sva se odpravila v strm hrib nad našo hišo. Hodila sva med drevesi in skalami in potem se je zgodilo. Ko sem z nogo brnil kamen, je ta zletel v praznino za praprotjo. Oba s Klemenom je zanimalo, kako to, da kamen ni nič zaropotal. Hitro sva odšla k praproti in jo odstranila. Za njo se je pokazala votlina. Splezala sva notri in se po tunelu plazila proti svetlobi na drugi strani. Jaz sem lezel prvi in ko sem na koncu tunela vstal in se očistil, sem pogledal okoli sebe. In kaj sem videl, oh to je bil razgled. Pred mano se je pokazala prelepa podzemna dežela.

Klemen je bil nad lepoto ravno tako osupel kot jaz. Iz stropa so viseli kapniki, lepe bele barve, med kamni je tekel bister potoček in svetloba, ki se je odbijala od vode, je dala jami še poseben sijaj. Kar naenkrat je proti nama priletela velika jata čudnih, neznanih ptic. S Klemenom sva sklenila, da greva naprej v smeri, iz katere so priletele ptice. Na drugi strani jame sva prišla do ozkega prehoda, ki je vodil v čisto drugačno deželo. Tam je bilo vse poraščeno z gozdom in v njem je bivalo veliko nenavadnih živali. Videla sva štiriroke opice, šestokega nosoroga, trinogega papagaja in nekaj čudaških ljudi. Eden od ljudi naju je povabil na večerjo, a sva jo zavrnila, ko sva videla, kaj jedo. Jedli so surove polže v deževnikovi omaki. Na srečo so bili miroljubni in nama niso nič naredili, zato sva odšla naprej. Ko sva prišla iz gozda, sva zagledala velikanski vulkan. Ljudje so rekli, da je tam doma veliki zmaj. Ko sva prišla pod vznožje vulkana, sva zaslišala čudne glasove. Takrat se je nad nama vse stemnilo. Ko sva pogledala gor, sva videla velika krila zmaja, a na srečo naju zmaj ni opazil in sva se lahko hitro izmuznila nazaj v gozd. Vsa zadihana sva govorila en čez drugega, da sva videla čisto pravega zmaja in da nama tega ne bo nihče verjel.

Odločila sva se, da morava najti pot nazaj domov, ker naju najbrž doma že pogrešajo. V gozdu sva našla pot in ko sva prišla nazaj domov sva se dogovorila, da o najinem izletu ne bova povedala nikomur, ker nama tako ali tako nihče ne bi verjel, kaj sva videla. Dogovorila pa sva se, da bova najino pustolovščino kmalu ponovila.

Žiga Roblek, 4. a

Ana Marín, 5. b

Ula Črnivec, 5. b

Liza Kavčič, 5. b

Že odkar sem bila majhna imam rada živali. Odkar pa imamo doma kužka, pa sem še bolj prepričana, da bi rada postala pasja frizerka. Ko odpeljemo našega kužka k pasjemu frizerju, vidim, kaj mora le-ta vse znati. Tam mojega kužka ostriže, okopa, uredi kremplje ter očisti oči in ušesa. Zaradi vsega tega bi rada tudi jaz to postala.

Lia Fajdiga, 4. b

Všeč mi je delo arheologa. Arheolog je poklic, pri katerem raziskuješ stare predmete. Pri tem delu moraš biti zelo pazljiv zaradi krhkih stvari.

Za ta poklic bi se odločil zato, ker so mi všeč stari predmeti. Rad gledam dokumentarne filme o zgodovini, prebiram knjige o zgodovini in o novih odkritjih. Arheologi so odkrivali piramide in sfinge ter ostanke starih Egipčanov, ki so živeli na območju Egipta. Na območju Italije so odkrivali ostanke mest, ki sta jih uničila vulkana Vezuv in Etna; tako najdeno mesto so bili Pompeji, odkrivali so življenje starih Rimljanov. V Grčiji so odkrivali naselja starih Grkov, v morju so našli tovore potopljenih galej, ki so potovale po Sredozemlju.

Arheologi so v Ljubljani iskali ostanke stare Emone. Na Barju so našli ostanke koliščarjev.

Jaz pa bi zelo rad delal v tujini, rad bi odkrival naselja Majev v Ameriki, njihove naselbine, grobnice. Rad bi spoznal življenje Indijancev. Nekoč bi se rad odpravil v Anglijo in tam raziskoval življenje plemičev, graščakov in vitezov.

Jure King, 4. b

MOJA MAMI

Moji mami je ime Nada. Stara je 48let. Ni ravno velika. Po poklicu je kuharica, dela v Domu Petra Uzarja. Ko pride iz službe ne mara, da jo kdo moti med počitkom. Včasih je zelo jezna in tečna, drugače pa je kar prijazna. Želim si, da ne bi bila tako dobra kuharica tort, ker se od ostankov preveč najem.

Violeta Stupar, 4. b

Moja mami je stara 37 let. Ime ji je Špela. Včasih se je pisala Lausegger. Ima svetle lase, modre oči. Zaposlena je na Golniku, dela kot zdravstveni administrator. Rada bere, hodi še v šolo in bo kmalu diplomirala. Poleti rada kolesari in hodi v hribe. Zelo jo jezi kadar sem površna in ko grem v šolo brez domače naloge, sicer pa me ima zelo rada. Želim si, da bi bili še dolgo prijateljci.

Apolonija Jekovec, 4. b

Ko bom velika, želim postati zobozdravnica. Vem, da je to delo naporno, ampak mi je tudi všeč. Potem bi morala vrtati po zobeh, špricati in še kaj. Vse zobozdravnice morajo imeti zaščitne maske in rokavice. Rokavice morajo imeti zato, da ne prenesajo bacilov v druga usta.

Alina Crnkić, 4. b

Moja mami je stara 37 let. Je srednje velikosti, malce debelejša in zelo prijazna. Vsako jutro vstane zgodaj in nam pripravi zajtrk. Domov se vrne ob štirih popoldan, včasih tudi, ko mi že spimo. Dela na osnovni šoli Orehek v Kranju. Ko se vrne domov je zelo utrujena, toda ve, da dela še ni zaključila. Najraje vidi, da pritečemo k njej in jo objamemo, ko se vrne z dela. Nima rada, če jo kdo moti, ko gleda poročila. Po kosilu vedno pomije posodo, če je ni doma to opravi ati. Takoj zatem paže gleda kaj delamo. Moja mami ni ravno športnica. Ko je hodila v šolo na žalost ni dobila nobene medalje. Zvečer rada pogleda poročila. Želim si, da bi se domov vračala bolj zgodaj.

Eva Lunder, 4. b

Katja Tišler Sušnik, 5. a

V ponedeljek, 15. oktobra, smo šli na obisk v šolsko knjižnico. V knjižnici smo se razdelili v več skupin. Vsaka je imela na mizi že pripravljeni dve knjigi. Najprej smo izvedeli, kaj naj bi novega spoznali in nato smo dobili vsak svoj učni list. Ponovili smo pravila vedenja. Nato smo reševali naloge. Spoznali smo leposlovni in strokovni del knjižnice. Vsaka knjiga je bila iz drugega dela. Morali smo poiskati dvojnik obeh knjig. Spoznali smo spletni katalog šolske knjižnice. V njem je vsaka skupina poiskala svoji dve knjigi in preverila, koliko naj bi jih imeli in koliko si jih lahko sposodiš. Nato smo spoznali še spletni katalog knjižnice dr. Toneta Pretnarja v Trzinu. Vsaka skupina je naredila tisto, kar je naredila prej, le da tokrat v katalogu te knjižnice. Vse ugotovitve smo seveda sproti pisali na učni list. Bilo mi je zelo všeč, saj sem o šolski in splošni knjižnici izvedel veliko novega.

Primož Lah, 5. b

Danes smo med poukom slovenščine šli v šolsko knjižnico. Razdelili smo se po skupinah. Jaz sem bila v skupini z Lucijo. Knjižničarka nam je razdelila učne liste. Na vsaki mizi sta bili dve različni knjigi. Na najini mizi sta bili knjigi Raketno modelarstvo in Razbojnikova hči. S knjižničarko smo ugotovili, da so v leposlovnem delu knjižnice knjige razporejene v treh skupinah C, P in M, nato pa po priimku avtorja.

V strokovnem delu knjižnice so knjige razporejene po vsebini. Imajo številčno oznako (UDG). Knjižničarka nam je povedala, kako priti do kataloga. Katalog je spletna stran, na katerem lahko vidiš, ali je tista knjiga prosta, da si jo lahko izposodiš. Če pa ni knjige, ki si jo želiš, greš lahko na spletno stran Knjižnice dr. Toneta Pretnarja. Ta knjižnica je v Trzinu. Tudi tam greš lahko pogledat, kje je knjiga, ki si jo želiš. V knjižnici sem izvedela veliko novih in uporabnih informacij. Sedaj bom lažje našla tisto vrsto knjige, ki jo bom potrebovala.

Ula Černilec, 5. b

Šola v naravi se je začela v ponedeljek in je trajala vse tja do petka.

Vstajali smo ob 7.30, če se nismo prebudili sami, nas je zbudila učiteljica. To se je zgodilo skoraj vsak dan, saj smo trdno spali od utrujenosti. Po zajtrku, ki je sledil po jutranjem urejanju, smo hitro skočili v smučarske hlače, se toplo napravili, si nadeli smučarske čevlje in čelade. Nato smo se z avtobusom hitro odpravili na gondolo, ki nas je popeljala do Vogla.

Smučali smo vse dopoldne, ob 12.30 pa smo vsi hitro odšli na kosilo in z veseljem pojedli, kar smo dobili na krožnik. Po kosilu smo se šli še malo smučati, če je le vreme to dopuščalo. Ko je bilo vreme slabo in ni bilo prijetno smučati, smo se odpravili z gondolo nazaj proti 1000 m nižjim krajem, proti Bohinju, tam pa nas je čakal avtobus, ki nas je peljal do hostla.

Popoldan smo si čas krajšali z raznimi dejavnostmi, in sicer s krpjanjem, z izdelavo iglujev, s sprehodom in kopanjem – seveda ne v Bohinjskem jezeru, temveč v Vodnem parku Bohinj.

Po večerji, ki je sledila za dejavnostmi, smo napisali dnevnik in se uredili za spanje. V četrtek pa smo po večerji imeli prekrasen žur z nastopi.

Teden je bil – z eno besedo – izvrsten. Bilo mi je zelo všeč.

Lara Malovrh, 5. K

Nik Podrekar, 5. a

V PLANICI

Eva je na tekmi v smučarskih skokih osvojila prvo mesto. Tako nam je prislužila ogled smučarskih skokov v Planici.

Šli smo v četrtek ob 7.30 uri. Bil je lep, sončen in topel dan, vendar je bilo še veliko snega. Sedeli smo na tribuni. Bilo je zelo veliko ljudi, ki so navijali z zastavami, trobentami in ragljami. Jaz sem pa močno ploskala in glasno navijala. Jurij Tepeš je padel pa ponovno skočil. Vsi naši skakalci so bili kar dobri.

Okoli 13. ure smo se zavtobusom odpeljali nazaj domov. Bila sem prvič v Planici in sem uživala. Ta dan mi bo ostal v spominu.

Sara Habe Toporiš, 3. b

Eva nam je prislužila izlet v Planico, ker je zmagala v smučarskih skokih.

Ko smo prispeli v Planico, smo šli na tribune. Dobili smo tatuže. Jaz sem bila tako sestradana, da sem takoj začela jesti. Ko so začeli skakati, sem vzela fotoaparat in začela slikati. Potem je Jurij Tepeš padel. V drugi seriji je skočil 213 m. Potem je bil na vrsti Peter Prevc in je skočil 212 m in končno je bil na vrsti Robert Kranjec. Ko pa sem pogledala koliko slik imam, sem videla, da jih je 145. Potem mi je Brina dala čips. Nik, Vid, Matic in Jurij so se hoteli slikati. Slikala sem tudi Nejca. Prišla je še Danijela in smose slikali. Potem je skakal še Gregor in tekme je bilo konec. Ko smo šli v avtobus, sem se zelo smejala, ker je Teja govorila smešnice. Drugi dan sem v šoli pokazala slike.

Nadja Stojko Plesničar, 3. b

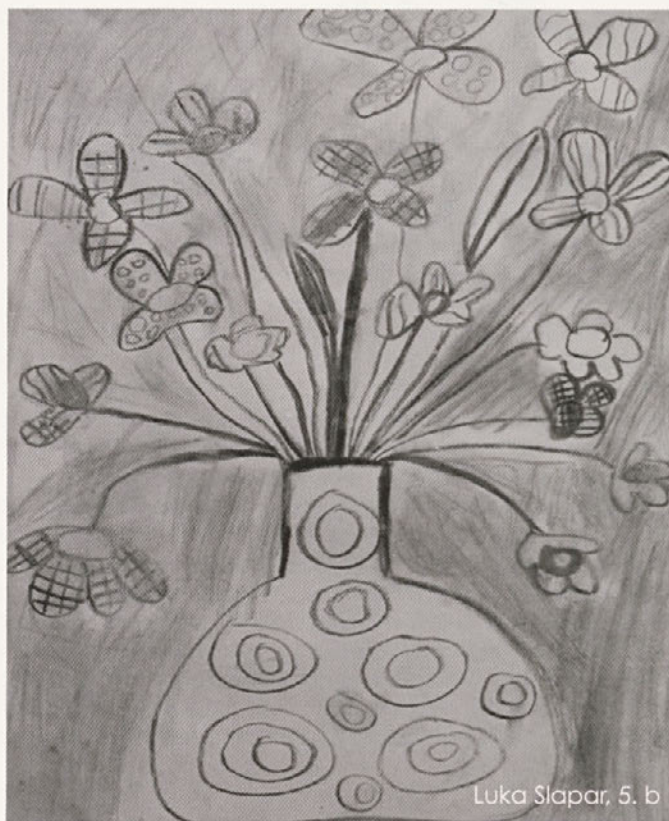
TEHNIŠKI DAN - VTISI TRETJEŠOLCEV

29. novembra 2012 smo imeli tehniški dan. Delali smo voščilnice, snežake, božička in smrekice. Smrekice so bile iz šelehamerja. Božiček je bil narejen iz papirja in vate, snežak iz papirja, voščilnice tudi. Pred malico smo delali voščilnice in smrekice. Po malici pa smo delali božička in snežake. Sedeli smo po skupinah. Skupaj smo bili jaz, Aleksandra in Sara. Nekje pa bili samo fantje. V 1. skupini so bile Tia, Kim, Lejla in Manca P. Zelo rada izdelujem. Mislim, da se je cel razred zabaval.

Marta Langus, 3. a

Imele smo se super, ko smo skupaj izdelovale. Na koncu smo imeli ples gangnam style. Nato pa smo napisali še, kaj smo počeli.

Ana Boldin, 3. a

Luka Slapar, 5. b

**NARAVOSLOVNI TABOR ZA 3. RAZREDE – JURČEK – KOČEVJE
OD 19. 9. DO 21. 9. 2012**

1. DAN

Zbrali smo se pred šolo in se odpeljali v Kočevje. Namestili smo se po sobah. Po kosilu smo šli na ogled mesta Kočevja. Videli smo grad Fridrihstejin. Šli smo do rudniškega jezera. Imeli smo deževni pohod. (Janez Frantar)

Ko smo se vrnili, smo imeli večerjo. Sledila je večerna animacija – kviz. Po kvizu smo se umili in pripravili na spanje. (Edis Sadiković)

2. DAN

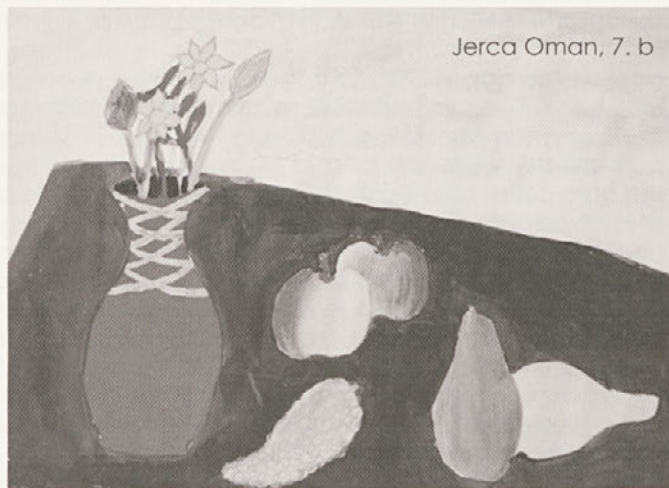
Vstali smo in se oblekli, potem smo imeli jutranjo telovadbo. Po zajtrku smo pospravili sobe. Nato smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je šla v jamo, druga skupina pa je imela lokostrelstvo. Po malici smo se zamenjali. Zvečer smo imeli ples. (Janez Frantar)

3. DAN

Zbudili smo se ob 7. uri in šli na zajtrk, pisali dnevnik in se šli peljat s kanuji po reki Rinži. Ko smo prišli, smo začeli pakirati. Prišel je avtobus in vanj smo zložili prtljago. Odpeljali smo se proti šoli. Starši so nas odpeljali domov. Zelo lepo smo se imeli. (Tina Balkovec)

Ob 7.00 nas je učitelj Jure prebudil za sestanek. Ker sem zaspala, sem zamudila sestanek. Odšli smo na zajtrk. Po zajtrku nas je učitelj Tilen razdelil v dve skupini: Risi in Medvedi. Medvedi so se igrali, Risi pa čolnarili. Potem smo zamenjali. (Eva Puhar)

Učenci 3. b

Jerca Oman, 7. b

KULTURNI DAN ZA PETOŠOLCE

V petek, 15. februarja 2013, smo imeli kulturni dan. Peš smo šli do kulturnega centra Tržič. Najprej smo si ogledali predstavo, ki se je imenovala Boj na zelenjavnem vrtu. Ta predstava mi je bila najbolj všeč. Dogajalo se je nekega sončnega jutra in zelenjava se je zbudila. Izvedeli so, da nanje prežijo črvi, ki so bili tako sestradani, da so želeli pojesti zelenjavo. Vendar jim to seveda ni uspelo, ker jih je zelenjava spodila. In vse se je dobro končalo.

Druga predstava se je imenovala Kozlička in volk. Tudi ta mi je bila zelo všeč. Govorila je o tem, da sta kozlička in njuna mama izvedeli, da jih zloben volk želi požreti. Mama je šla iskat volka, zato sta kozlička ostala sama v hlevu. Volk ju je zvezal in hotel kozlička odvreči v svoj brlog. Vendar pa je ob ravno pravem času prišla mama in zlobnega volka privezala na grmovje. Kozlički so srečni živeli do konca svojih dni. Tretja in zadnja predstava je bila lutkovna predstava na velikem zaslonu, ki se imenovala Zvezdica Zaspanka. Zvezdica Zaspanka je vedno zamujala v službo, zato ji je boter Mesec dal zelo vzgojno kazen. Za svojo kazen je morala oditi na Zemljo. Razbojnik Ceferin je imel kamen namesto srca. Vendar mu je zvezdica Zaspanka vrnila srce tako, da ga je naučila kako se napiše beseda ljuba. Boter Mesec jo je poklical nazaj na nebo in zvezdica Zaspanka mu je obljubila, da ne bo več zamujala v službo. Po končanih predstavah smo odšli peš nazaj v šolo. Ta kulturni dan mi je bil zelo všeč.

Ula Košir, 5. b

Nekoč, pred davnimi časi, je v Sedmi vasi živel hudobna mati. Ker je bila zelo hudobna, so jo vsi klicali Hudobnica. Imela je milo hčer, ki jo je izkoriščala. Morala ji je kuhati, pospravljati, napravljati drva in jo razvajati. Hči je dolgo ubogala, saj se jo je bala. Nekega dne je obupala in je zbežala od doma. S seboj je vzela tri mucke in klobuk želja. Hodila je zelo dolgo, dokler ni prišla do Tretje gore. Za goro jo je čakala čarobna skrinja z zakladom. Ko je odprla skrinjo in iz nje vzela nekaj nakita, je med zakladom našla devet netopirjev. Vsi naenkrat so poleteli nad njo. Zelo se je ustrašila, mucki so zbežali, klobuk želja pa ji je padel pred noge. Takoj si je zaželela, da netopirji izginejo. In tudi so. Bila je srečna, ker se je rešila matere in netopirjev, ter si poiskala nov dom. Srečno je živel do koca svojih dni.

Liza Kavčič, 5. b

ZLATI POLJUB

Nekoč je živel pastirček. Imel je očeta, ki je mislil samo na to, kako naj hitro obogati. Ker pa je imel sin tega dovolj, je šel od doma. Zelo dolgo je hodil in zagledal napis, na katerem je pisalo: »Če želiš imeti princeso za ženo, pridi na grajsko dvorišče ob 17.00.« Takoj je odšel tja in na vseh igrah zmagal.

Srečno se je poročil in ko je bil čas, mu je princesa podarila zlati poljub.

Hana Berčan, 5. b

ZLATA LUBENICA

Nekoč je živel siromak in ta siromak je imel zemljo na kateri je garal dan in noč. Prišla je jesen in siromak je začel orati. Ozrl se je v nebo in videl letečo štokljo, ki je kar naenkrat padla na njegovo zemljo. Stekel je k njej in videl, da ima zlomljeno perut. Odnese jo je k sebi domov in jo začel zdraviti. Ko je štoklja ozdravela, je odletela. Naslednji dan je šel siromak sejati. Priletela je štoklja in na zemljo vrgla tri lubenična semena. Čez nekaj časa so lubenice vzkllile. Kmalu so dozorele in siromak jih je odnesel domov. Hotel je razrezati lubenico, ampak mu je počila in se razklala na pol. V njej pa so bili sami zlatniki.

Siromak se je razveselil zlatnikov in postal bogat. Nauk te zgodbe je, da če pomagaš drugemu, se ti to tudi povrne.

Nika Livk, 5. K

Nekoč, pred davnimi časi, je živel neka deklica po imenu Nina. Imela je očka, mamico in babico. Stara je bila 10 let. Babica ji je za rojstni dan podarila čudežni kamen. Nekoč je kar tako vzela v roke kamen in si zaželela, da bi z babico odpotovali na morje. Ko je to izrekla, se je nenadoma v kamnu zablistalo in Nina se je znašla z babico v avtu. Potovali sta na morje. Med vožnjo sta si prepevali in nestrpno čakali na morje. Končno sta prispeli do lepe hišice ob morju. Po ogledu okolice sta iz avtomobila spakirali in se po napornem delu oblekli v kopalke, vzeli brisače, knjige ter šli na obalo. Tam sta hitro skočili v morje. Nina je nabrala veliko školjk in kamenčkov. Ko si je Nina preoblekla kopalke, se je lotila izdelati peščen grad. Za okrasitev gradu je uporabila nabrane školjke in kamenčke. Babica je medtem počivala in brala knjigo. Postali sta lačni, zato sta odšli v hišo in skupaj pripravili kosilo. Pri tem sta se zelo zabavali. Po kosilu sta šli raziskovat okolico in se v hišo vrnili šele pozno zvečer. Utrujeni sta se odpravili spat, saj sta se zjutraj vračali domov.

Bilo je res lepo. Sedaj Nina ve, kako poseben je ta kamen. Ko si bo drugič spet zaželela potovanja z babico, mora kamen le podrgniti in potovanje se bo začelo.

Ula Černilec, 5. b

Kristjan Rek, 3. b

Nekoč sta živelа kralјica Klavdija in kralј Janez. Imela sta hčerko Rozalijo, a lјudje so jo klicali Rozi. Stara je bila 12 let. Z mamo in očetom je živelа v gradu na Gori Roženiški. Na gori je bil tudi slap, ki ga je Rozalija oboževala. K slapu je hodila vsak dan. Z gradu je kar pobegnila, saj sta mama in oče menila, da je to zelo nevarno. Nekega dne, ko je bila stara že 27 let, se je odpravila do slapu kot vsak dan. Pri slapu je videla majhen gozdiček, kjer si je odpočila. Za gozdičkom je opazila reko polno medvedov, ki so v reki lovili ribe. Rozalija je bila radovedna in je stopila bliže k reki. Neki medved se ji je nevarno približal od zadaj. Rozalija ga ni opazila. V naslednjem trenutku se je medved postavil na zadnje tace. Ko jo je hotel napasti, ga je preplašil nenavaden zvok. Bil je zvok piščalke Rozalijinega očeta, ki jo je šel iskat, ker naj bi šla skupaj na sprehod, a nje ni bilo od nikoder. Rozalijin oče Janez je hitro pritekel do nje, da bi se prepričal, če je z njo vse redu. Skupaj sta previdno odšla domov. Doma je Rozalija povedala, kaj se je zgodilo. K slapu je še šla, ampak vedno v spremstvu kraljevega lovca Martina. Zelo dobro sta se spoznala in se tudi zaljubila. Pozneje sta se poročila na razkošni poroki in Rozalija je leto in pol pozneje rodila hčer. Dala sta ji ime Klavdija po Rozalijini mami. Rozalijina mama in oče sta svojo vnukinjo večkrat obiskala v majhnem gradu, kjer so živelі Rozalija, Martin in dojenčica Klavdija. Tam so srečno živelі do konca svojih dni.

Ana Rožič, 5. K

Nekoč davno davno se je pojavila čarovnica Magda. Bila je zelo zlobna. Nekega lepega dne sem se šla igrat na dvorišče. Sijalo je sonce in bilo je zelo vroče. Naenkrat pa je pred mano stala čarovnica Magda. Izrekla je urok: HOKUS POKUS, ČIRA ČARA, SIM SALABIM! in kaj se je zgodilo? Postalo je zelo temno, začel je padati dež, bliskalo se je in grmelo. Hihitala se je, hihitala, hihitala in se ni mogla prenehati hihitati. Zbežala sem, ampak kamor koli sem se ozrla, vedno je bila pred mojimi očmi. Potem pa sem se spomnila uroka in ta urok je imel pomen, da izgine, kar želim. Najprej je izginila čarovnica Magda, nehala je grmeti, se bliskati in ni bilo več temno. Spet je posijalo sonce in spet je bilo vroče. Nikoli več ni prišla iz svoje deževne vasi, ker je vedela, da ji ne bo uspelo.

Nika Selko, 5. K

VIDELA SEM ČAROVNICO

Ko je bila »noč čarownic«, sva s sestro izrezovali bučo. Do konca sva jo izrezali in se odločili, da greva na sprehod. Na pol poti sva zavili v gozd. Zaslišali sva tiho hihitanje. Odšli sva pogledat, kdo je to in za drevesom sva videli čarovnico. Igrala se je z majhno lisičko. Nisva je hoteli prestrašiti, zato sva tiho rekli, dober večer. Čarovnica se je nasmehnila in naju vprašala, če bi hoteli postati njeni prijateljici. Seveda nisva mogli reči ne. Prikimali sva in bila je zelo vesela. Vzela je svojo metlo in rekla: »Razkazala vama bom naš čarovniški svet.« Da, sva navdušeno vzkliknili! Usedli sva se na njeno metlo in popeljala naju je na nov planet. Bilo je tako čarobno in skrivnostno. Odpeljala naju je v njeno hišo in nama dala obleke, da naju ostali čarovniki ne bi prepoznali, da sva tujki. Dala nama je tudi klobuk in čarobni paličici. Potem smo odšle v trgovino za živali. Dobili sva majhni mucki. Za vogalom je bila še trgovina z metlami. Tako sva bili pravi čarovnici, samo še urokov in čarovniških besed sva se morali naučiti. Ko sva se že skoraj vse naučili, sem izgovorila napačno besedo. Skoraj se že izginila, ko je sestra izgovorila –čaralabum! S to besedo me je pričarala nazaj. Rekla sem čarovnici, da je že čas, da se vrneva nazaj domov. Čarovnica je rekla: »No, pa pojdiva.« Bila je zelo žalostna, ker odhajava. Povedala nama je, da se lahko za vsako »noč čarownic« ponovno vidimo. Zamahnila je z čarobno paličico. Kot bi mignil, sva bili v gozdu, kot prej. Hitro sva stekli domov. Ko sva doma pripovedovali, kaj sva doživeli, nama niso verjeli, zato smo sklenili, da gremo drugo leto vsi za »noč čarownic« spet v gozd in v deželo čarownic.

Lana Kaštrun, 5.K

ČUDEŽNI GOZD

Pred davnimi časi je bil gozd. Ta gozd je bil čudežni gozd, ker so v njem živelа nenavadna bitja. Tam so živelі konji, ki so imeli krila in en rog. Imeli so takšno moč, da so premikali stvari. Ampak konji so bili zlobni in so kdaj pa kdaj tudi kakšno stvar ukradli. Bilo jih je pet in ustvarjali so različne rože. To so bile strupene rože. Sredi gozda je tako zrasla čudežna roža.

Nekega dne je šla Metka v gozd nabirati rože. Nenadoma je zagledala prelepo modro rdečo rožo z bodicami. To je bila čudežna roža. Ko jo je prijela, se je zbodla in v trenutku se je začela spreminjati. Opazila je, da se je spremenila v

prečudovitega modrega konja. Imela je pisano grivo in nenadoma je poletela v zrak. Ni mogla verjeti svojim očem. Nakar je poletela do gore in izginila v svet konjev. Kje pa sem, se je vprašala Metka. Mislim, da sem šla skozi nekaj nevidni portal. Šla je naprej. Ogledovala si je konje in kaj delajo. Potem je do nje priletel bel konj in ji rekel: Dobrodošla na tem svetu! Metka se je začudila in se ustrašila: Ampak jaz hočem domov. Saj si doma. Zakaj? Jo je vprašal bel konj. Metka je odgovorila: To ni moj dom! Jaz sem navaden človek in potem sem se spremenila v konja. Ali razumete? Ja, razumem. Ampak, kako si potem vedela, da je tukaj svet konj? Metka je vzdihnila in rekla: dolga zgodba. Zjutraj, ko sem vstala sem se napotila v gozd (čudežni gozd) nabirat rože. Potem sem videla modro rdečo rožo. Hotela sem jo odtrgati, ampak sem se zbodla v prst. No ali mi pomagajte priti ven in me odčarati, da bom spet človek. Beli konj se je začudil in rekel: mmmm.... To bo pa težko. Ampak ti lahko pomagam. Jeeeeeee!!! vzklikne Metka. No počasi, ne tako hitro, saj ne vem vzroka, da postaneš spet človek. Metka je nenadoma obstala.

Dan pozneje...

Hej! je pozdravil beli konj. Metka je samo žalostno pogledala in nič odgovorila. Nakar je beli konj Metko polil z neko zeleno tekočino in ... BUUM!!! Metka je izginila in se pojavila doma v svoji hiši. Zdaj ni mogla verjeti. Bila je spet človek in se je vsa zadovoljna odpravila k svojim staršem, da jim pove svojo nenavadno zgodbo.

Hvasti Maša, 5. K

KOVAČ IN TRI POŠASTI

Živel je kovač, ki je koval najboljše oklepe in orožje v vasi Greposcape. Vsi najboljši vitezi in kraljevi stražarji so hodili k njemu po orožje. Nekega večera je potrkalo na vrata kovačnice. Bil je razcefran mož, čisto umazan od krvi. Kovač ga je hitro spustil noter in mož mu je povedal svojo zgodbo. Tega moža so napadle tri pošasti: kamneni trol, človek-konj in pes s tremi glavami. Kovač se je odločil, da bo porazil vse pošasti. Skoval si je oklep in orožje ter se odpravil v jamo kamnenega trola. Ko je prišel v jamo, je zagledal trola. Trol ga je opazil in vanj začel metati skale. Kovač se je spretno izmikal, nazadnje je skočil na njegovo roko, stekel do glave in mu meč zabodel v vrat. Prva pošast je bila premagana. Naslednji je bil človek-konj. Ko je ta prišel iz jame, je videl travnike in tudi človeka-konja, ki se je podil po travnikih. Prišel je na travnik, vzel lok in začel vanj streljati puščice.

Zadel ga je v nogo. Človek-konj je začel šepati, ampak je prišel do njega in ga z mečem zabodel v trebuh. Kovač se je hitro pobral in, ko je človek-konj ponovno zdirjal proti njemu, mu je z mečem prerezal trebuh.

Čakala ga je še zadnja pošast. Pes s tremi glavami. Pri trolovi jami ga je čakal pes. Kovač je pograbil lok in ga ustrelil v trebuh. Pes je skočil nanj, ampak kovač se je ubranil in mu z mečem odsekal vse tri glave. Vrnil se je v vas Greposcape in živel srečno do konca svojih dni.

Krištof Zavrl, 5. K

Kristjan Stojčević, 5. a

SUPER MAMA

Točno pred 182 leti, 4 urami, 22 minutami in 12 sekundami je živela mama. Videti je bila kot navadna mama, ampak ni bila. Ime ji je bilo Polda. Živela je v stari kolibi, čisto nekje na samem. Vsi so se ji vseskozi smejali. Nekega dne se je sprehajala po pločniku in zavila v trgovino. Kupila je energijsko tablico, mleko, sir in cel kup kruha. Nekega večera pred spanjem, si je zaželela, da bi jo vsi imeli radi, da bi bila naj naj. Ko je spala, ta dan ni smrčala. Zjutraj se je zbudila v zraku. Hotela je zavpiti, a ni mogla... Počasi se je spustila na tla. Šla je ven in ponovno poskušala zleteti, a ji ni uspelo. Poskušala je, poskušala... In dvignila se je v zrak za 2 milimetra. Ugotovila je, da se ji je želja izpolnila. Končno je nekaj dosegla, postala je SUPER MAMA. Od tistega dne je reševala ljudi in jim pomagala in vsi so jo imeli radi. Bila je zelo vesela. Ko je njena ura odbila, pa je njen SUPER DUH šel vesel v nebesa.

Jure Kleindienst, 5. K

PRAVLJICA O BRVI IN OVCAH

Nadaljevanje pravljičnice

Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu in kmalu so prišli do neke skalnate jame. Pastirček se je usedel pred jamo, vzel piščal in nanjo igral poskočne pesmi. Kmalu je iz jame priplesal medved. Ampak to ni bil navaden medved, ta medved je znal govoriti. Pastirčku je povedal, kje bo našel zaklad. Pastirček se je medvedu zahvalil in odšel, kamor mu je rekel medved. Prišel je do gore, kjer je našel zlato. Na vsako ovco je dal nekaj zlata, nekaj pa ga je nesel sam. skupaj z ovcami je odšel domov k očetu. Postala sta najbolj premožna v vasi. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Eva Čarman, 3. a

Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu. Pastirju se je mudilo. Če ovac kmetu ne pripelje v dveh urah, ne bo več smel pasti ovac. Zato se je nečesa domislil. Mislil je, da kmet nima prešteti ovac, vendar je kmet ovce preštel. Kmetu je odpeljal samo polovico ovac, drugo polovico je pustil tam., da jih bo imel sam. Podrl je brv. Skupaj z ovcami je odšel proti domu. Prišel je do neke velike hiše, za njo pa je bila še ena manjša. Vstopil je v manjšo hišo, ovce pa je privezal k drevesu. Ponoči so tatovi vzeli vse ovce. Zjutraj je pastirčka prebudilo trkanje na vrata. Bil je kmet, ki je zahteval svoje ovce. Ker jih ni bilo, je kmet pastirčka vrgel v vodo. Polovico svojih ovac je našel na drugem bregu potoka, drugo pa v jami. Kmetu je postalo žal, da je pastirčka vrgel v vodo. Vendar je pastirček ostal živ, saj se je rešil iz vode. Našel je mošnjo denarja, s katerim je srečno živel.

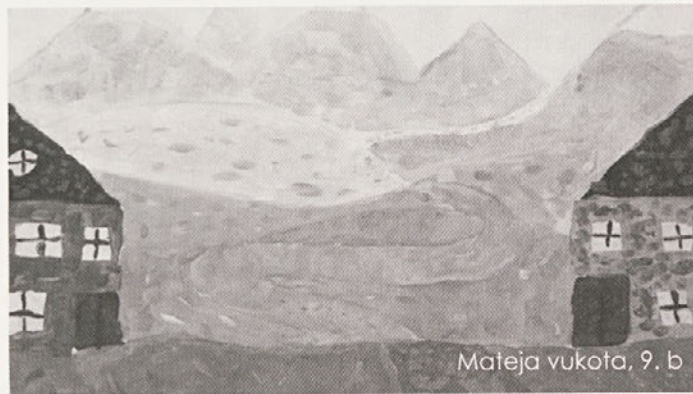
Tia Jagodic, 3. a

NAŠE NENAČRTOVANO POTOVANJE

Blížal se je konec šolskega leta. Doma smo se odločili, da bomo nekaj dni naših počitnic skupaj preživel v Medulinu v hrvaški Istri blizu Pule. Naš prvotni plan je bil, ogledati si otok Brioni, staro mestno jedro in pulsko areno, ostali prosti čas pa bi preživel v druženju in kopanju. Končno je prišel čas, ki sem ga tako nestrpno čakala. V zgodnjih jutranjih urah smo se z avtomobilom odpravili na pot. Peljali smo se mimo Ljubljane, Postojne, Kozine preko Buzeta in Pazina do Pule in Medulina, našega cilja. Na poti smo na stranskih poteh opazovali veliko različnih cerkva in starih hiš, ob tem smo se pogovarjali, kako kratko razdaljo smo prevozili, način gradnje pa je že od nekdaj tako zelo različen od našega na Gorenjskem. Sama pri sebi sem razmišljala, kako so se ljudje prilagajali podnebjju, kjer živijo in izkoriščajo tisto, česar imajo največ.

Staro mesno jedro Pule smo si ogledali po zajtrku naslednjega dne, od tam pa smo odšli peš do arene. Pulska Arena je največja spomenik Pule. Po velikosti je to šesti ohranjeni amfiteater na svetu. Zlasti poleti predstavlja prizorišče, na katerem se vrstijo številni kulturnozabavni dogodki. Ko smo prispeli pred areno, smo imeli smolo, saj so jo obnavljali in nam niso pustili, da si ogledamo notranjost. Areno je bilo zanimivo videti, čeprav samo zunanost.

Za tretji dan smo rezervirali ladjico za na Brione. Brioni so otočje in nacionalni park na Jadranskem morju. Otočje je grajeno iz apnenca, ki ga prekriva debela plast zemlje. Mladi vodič se je zelo trudil, da bi nam razložil. Bila mi je zelo zanimiva, saj ne vidiš vsak dan zeber in slonov, ki se prosto sprehajajo. Četrty dan pa so se naši načrti prelomili, saj je mami poležavanje na plaži postalo dolgočasno. Oče je dal predlog, da naše počitnice tisto poletje malo spremenimo. Seveda smo bile vse tri punce takoj za to. Zjutraj zgodaj smo se odpravili mimo Reke po Jadranski magistrali ob čudovitem razgledu na Jadransko morje, mimo Crikvenice, Senja in naprej do Zadra. Zelo me je presenetilo, da se očetu nikamor ni mudilo. Skoraj povsod smo se ustavili in občudovali poglede na otoke. Prenočili smo pri naših prijateljih v Biogradu. Bilo je zelo lepo, saj so nas prijazno dočakali. Imeli smo skupni zajtrk in kmalu nato smo se poslovili in odpravili naprej proti Jugu. Naša prva postaja je bila seveda moja ideja – ogled mesta Split, ki je največje mesto v Dalmaciji in drugo največje mesto na Hrvaškem. Split leži na Jadranski obali v Srednji Dalmaciji

Mateja Vukota, 9. b

Tam smo si ogledali nogometni stadion Poljud; na njem svoje domače tekme igra NK Hajduk. Bila sem zelo navdušena nad stadionom, ker se mi je uresničila želja. Medžugorje je bil naš končni cilj za peti dan, eno največjih romarskih krajev v Evropi. Na poti do tja smo se ustavili v mestu Makarska in si ogledali mesto Makarska in poseben kraj, ki je imitacija francoskega Lourda. Ko smo se začeli vzpenjati od Makarske proti Vogrcu, mi je bilo malo žal, ker zapuščamo morje, po drugi strani sem se pa veselila novih dogodivščin. Z nadmorske višine skoraj 500 m smo se ustavili in še enkrat pogledali morje. Razgled je bil prečudovit.

Seveda, šesti dan smo se namestili v penzionu pri Mariji pod Križevcem. Bila sem zelo presenečena, kako prijazni in gostoljubni so bili ti ljudje. Moj oče se je zelo trudil in nam razkazal celoten kraj. Ogledali smo si cerkev, potem smo odšli na hrib, ki mu domačini pravijo Crnica, saj naj bi se tam leta 1981 po pričanju sedmih otrok večkrat prikazala devica Marija. Pot smo nadaljevali proti Mostarju, jaz sem pa razmišljala, kako so ljudje včasih živeli v revnih kamnitih hišah in vzgajali tobak, sedaj pa so zelo premožni prebivalci Hercegovine. Komaj sem čakala, da si ogledam Mostar, predvsem njegov znameniti most. Končno smo prispeli. Že prvi pogled je bil nekaj čisto novega. Parkirali smo za cerkvijo, na parkirnem prostoru na drugi strani se je pa videla velika džamija. Sprehajali smo se po starem mestnem jedru; tam so prodajali zelo neobičajne stvari, ampak zanimive. Ko smo prišli do mostu, sem z zanimanjem opazovala, kako ljudje zbirajo denar, da bi videli skok hrabrega skakalca. Mislila sem si, da so se dobro znašli, kako na lahek način zaslužiti denar. Prenočili smo v hotelu.

Bilo je čisto uradno, popolnoma drugače kot pri Mariji. Počasi smo zapuščali Hercegovino; vozili smo se po čudoviti cesti proti Bosni. Z leve strani sem nenehno opazovala reko Neretvo, z druge strani ceste v življenju nisem videla toliko gostiln, kjer bi zunaj pekli. Seveda smo se morali ustaviti na kosilu. Prišli smo v glavno mesto Bosne in Hercegovine, Sarajevo. Je eno od najpomembnejših mest na Balkanu. Ob popisu leta 1991 je mesto imelo 416.000 prebivalcev. Bili smo na znani čaršiji, videla sem tudi veleposlaništvo naše države. Nad tem mestom nisem bila kaj dosti navdušena, zato sem prepričala starše, da smo se odpeljali naprej v zame zelo pomembne kraje – mesto Tešić, pokrajino Komušino. To so zelo lepi in zanimivi kraji v Bosni. Imajo čudovito reko Usoro, znane toplice Banja Vručica in najstarejše svetišče v Bosni in Hercegovini. Tam se 15. avgusta zbere okoli 40.000 ljudi. Vsi ljudje od tam so bili prisiljeni med to grozno balkansko vojno se odseliti. Ljudje so se počasi začeli vračati v te kraje in obnavljati hiše. Med njimi so bili tudi moji oboji stari starši, tako da smo imeli prenočišče. Preživeli smo v Komušini še nekaj prečudovitih dni.

Napočil je čas, da se odpravimo domov. Zjutraj, ko smo vstali, smo pospravili svoje obleke v kovček. Okoli 1 h smo se usedli v avto in počasi odpeljali proti Sloveniji. Potovanje nam je bilo vsem zelo všeč; meni je bil najbolj všeč ogled Splita in čas, ki sem ga preživela v Komušini. To potovanje bi priporočila zato, ker se lahko vidi veliko krajev z bogato zgodovino. Poleg vseh lepot pa lahko vidimo in občutimo, kaj so ljudje preživljali. In lahko smo hvaležni, da nam ni bilo treba iti skozi vse to in da živimo v svobodni deželi.

Marsela Čosić, 9. b

Vsem je kristalno jasno, da je branje koristno za možgančke, da je zabavno in kratkočasno, da se iz knjig in revij naučimo več kot iz televizije, zato vam ne bomo naštevati vseh teh dobrih plati knjige, skušajte to prebrati med vrsticami. No, pa tudi zato, ker se bliža poletje, smo pobrskali po knjižnih policah in vam lahko brez dvoma predlagamo v branje tri nove knjige, ki jih je vredno prebrati. Za pokušino preberite strokovne ocene Maruše Lučič Bolka iz 6. b in Nine Žumer iz 8. b.

Kaj pa je knjiga?

Knjiga je zbirka popisanih, porisanih ali potiskanih listov iz papirja, pergamenta ali drugega materiala, na eni strani zvezanih skupaj in ovitih v platnice.

Knjiga je predmet; lahko jo listamo, prijemamo, trgamo; je oštevilčena in nam omogoča lažje iskanje informacij. Knjige se uporabljajo vseh vrst – doma, v šolah, pisarnah, trgovinah, knjižnicah ... V teh naštetih primerih si knjige lahko sposodimo, ne moremo pa jih kupiti. Knjigo pa lahko kupimo v knjigarni ali na knjižnem sejmu, v trafiki ali pošti, že dolgo pa je uveljavljena prodaja preko interneta. Knjige uveljavljamo za različne namene. Nekatere beremo ali se iz njih kaj naučimo, v druge zapisujemo ... S knjigo lahko prenašamo sporočila, podatke, informacije. Knjižna platnica je lahko narejena iz usnja, tršega papirja (kartona); listi so lahko iz papirja, včasih pa so bile iz pergamenta, konopljinega, lanovega papirja, papirusa ali pa celo iz gline (glinene tablice), zvitki ...

V osnovi knjigo sestavljata knjižni blok in ovitek. Knjižni blok je notranji del knjige od prvega do zadnjega lista. Knjižni blok je ponavadi vdolan v ovitek ali z drugo besedo imenovane platnice.

Po vsebini so si knjige zelo različne, delimo jih na leposlovne, znanstvene, zgodovinske, tehnične, priročnike, slikanice. Lahko so namenjene javnosti ali samo peščici ljudi.

K _ _ _ _ A

ŽIVA IZ MUZEJA – ŽIVA IN PRABLED

Avtor: Žiga X. Gombač

Ilustrator: Ivan Mitrevski

Zbirka: Živa iz muzeja

Kdaj je bila knjiga novost: v oktobru

Knjiga je primerna za 4., 5. in 6. razred pa tudi za malo mlajše in malo starejše, saj vsebuje stripe, nekaj teksta ter veliko ilustracij.

Živa je navadno dekle. Vse dokler se ne dotakne zlate ploščice, ki mikavno leži na mizi. Ta jo odpelje v prazgodovino. V prabledu s prastarši doživlja dogodivščine in nezgode, na katere se ne bi niti spomnili. Čeprav se ima tam super, si želi vrniti domov. Ali ji bo uspelo? To ugotovite sami!

Duhovita in zanimiva knjiga, polna risb in zabavnih prigod, vas bo tako navdušila, da je ne boste mogli izpustiti iz rok. Primerna je tudi za tiste, ki niste posebni ljubitelji knjig.

ROMEO IN JULIJA

Avtor: William Shakespeare

Ilustrator: Charly Cheung

Prevod: Osredkar Meta

Zbirka: Prve prave

Založba: Miš, 2012

Kdaj je bila knjiga novost: v februarju

Zgodba, zagotovo poznana vsaj med starejšimi, tokrat prirejena kot pogovor oz. dialog, je primerna za 4. 5. in 6. razred, ter tudi za nekatere iz sedmega razreda. Govori o dveh družinah, ki sta že zelo dolgo sprti, vendar spor ne prepreči Romeu in Juliji ljubezni. Žal pa je Romeo zaradi umora izgnan. Ali se bosta ljubimca zopet srečala in živela srečno? Ali se bosta družini pobotali? V knjižnici poiščite knjigo in preberite!

Knjiga za romantike vas bo popeljala v svet ljubezni in sovraštva. Spoznali boste zgodbo o kateri so napisane pesmi, knjige, igre in še veliko drugega.

NEBO V OČESU LIPICANCA

Avtor: Desa Muck

Fotografije:

Zbirka: Živa iz muzeja

Kdaj je bila knjiga novost: v septembru

Mladinski roman avtorice Dese Muck prepleta zgodbe treh junakov, Almire, Aljaža in Medee. Almira je šestnajstletnica, katere starši izhajajo iz Bosne. Ker se njena družina veliko seli, se dekle ne naveže na sošolce, njeno življenje pa zaznamuje tudi telesna hiba. Ker se v Lipici, kamor so se priselili, počuti grozno, pobegne k teti Jeleni v Ljubljano. Tam se s sestrično Mojco poda v svet kajenja in drog, zaradi česar se neke noči znajde na policiji. Tako zaskrbljeni starši izvejo, kje je ...

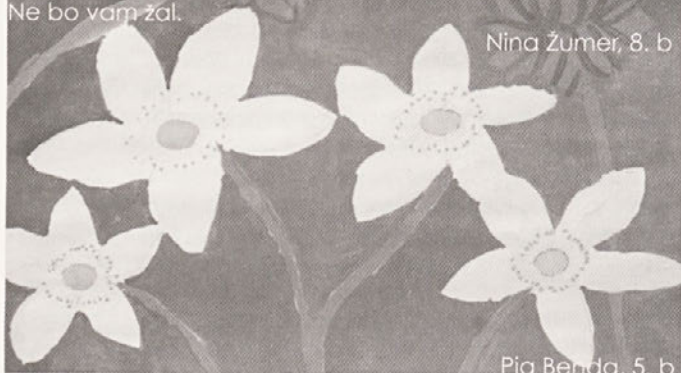
Aljaž živi v Lipici in je sin konjarja Mihe. Ker Miha meni, da mora sin začeti delati v kobilarni, Aljaž pa si želi na morje s prijatelji, pride do nesoglasij v družini, zato Aljaž jezen zapusti dom. S starši ga ponovno zbliža žrebčička Miškova bolezen ...

Sedemnajstletna Italijanka Medea je mlada tekmovalka v preskakanju ovir, ki pride trenirati v Lipico. Tam se naveže na konja Angela, a je zaradi maminega novega fanta primorana oditi v München. Takoj, ko dopolni 18 let se vrne v Lipico. Tam se zaposli in se odloči, da bo kupila Angela. A kaj, ko se naenkrat pojavi anonimen kupec, ki za Angela ponudi veliko večjo vsoto denarja. Medea ukrade konja in pobegne ...

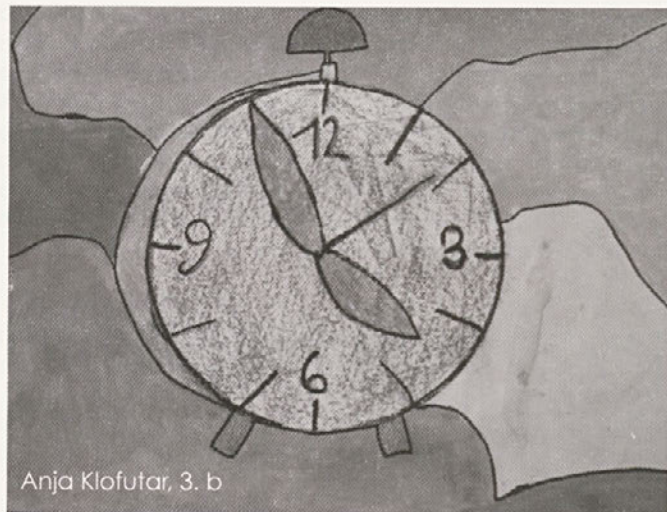
Knjiga mi je bila zelo všeč, ker se mi je pisateljica s slengovskim načinom pisanja močno približala. Dotaknila se je sodobnih mladinskih tem, kot so odraščanje, ljubezen, droge, osamljenost in nerazumevanje s starši.

Knjigo si izposodite v šolski knjižnici in jo preberite do konca. Ne bo vam žal.

Nina Žumer, 8. b

Pia Belida, 5. b

Anja Klofutar, 3. b

BRANJE JE ...

- Meni branje pomeni, da izvem nekaj zanimivega; če grem na izlet in vidim staro hišo, pogledam na tablo, kaj piše.
- Zame je branje pustolovščina. Zelo rada berem. Berem pred spanjem in popoldan.
- Zame je branje dobro, ker rada berem.
- Branje mi je všeč. Knjige berem zvečer. Veliko časa pora bim za branje. Vedno berem svoje najljubše knjige.
- Branje je velika pustolovščina. Rada berem. Zvečer, kose uležem, takoj primem knjigo in začnem brati. Branje mi je zato všeč, ker z branjem poletim v čudežne dežele.
- Zame je branje dobro, če dolgo berem, sicer je dolgočasno.
- Zame je branje lepo. Toda ne berem največ. Svojemu bratu Roku velikokrat preberem kakšno pravljico ali zgod bico. Zato mi je branje všeč.
- Zame je branje čudovito, krog sanj. Najrajši berem razburljive knjige ali Čarovnico Lili.
- Pravo branje je brati grozdje in fige in hrustati črke.
- Branje je zame pustolovščina, ker veliko izvem.
- Branje je zelo zanimivo in veliko izveš. Zmeraj, ko grem spat, preberem eno knjigo.
- Meni je branje preveč dolgočasno.
- Z branjem se naučim veliko novega. Veseli me in zvečer berem pustolovske knjige.

Razmišljali so učenci 3. b razreda.

Pripovedka je zgodba, ki se je razvila iz bajke in pripoveduje o čudovitih dogodkih. V pripovedkah so poganški bogovi dobivali vedno bolj človeške poteze in sčasoma so jih popolnoma nadomestili domači junaki.

Razlagalna pripovedka (grško aitia – vzrok) skuša čudežno razložiti nenavaden pojav v naravi, kot npr. nastanek jezera, zemeljski udor ali kako zgodovinsko dejstvo. Nekatere razlagalne pripovedke so zgodovinsko utemeljene, druge ne. Skoraj vsak kraj ima svojo aitiološko pripovedko. (Pripovedka o Šmarni gori, Rabeljsko jezero.)

Presodite sami, kako dobro je uspelo vašim sošolcem razložiti stvari in dogodke.

BOGINJA IN JEŽEK

Nekoč je živela boginja, ki je rada šivala. Toda zmanjkalo ji je niti in zlomila se ji je šivanka. Sprva je prosila pajka, da ji posodi svojo mrežo. Pajek ji je ustregel. Na pomoč je poklicala še ježka, da bi ji dal iglico za šivanje. Toda ježek se je uprl. Boginja se je razjezila in tako še danes ježek teka naokoli s svojimi bodicami.

ZGODBA O OKAMENELEM POLŽU

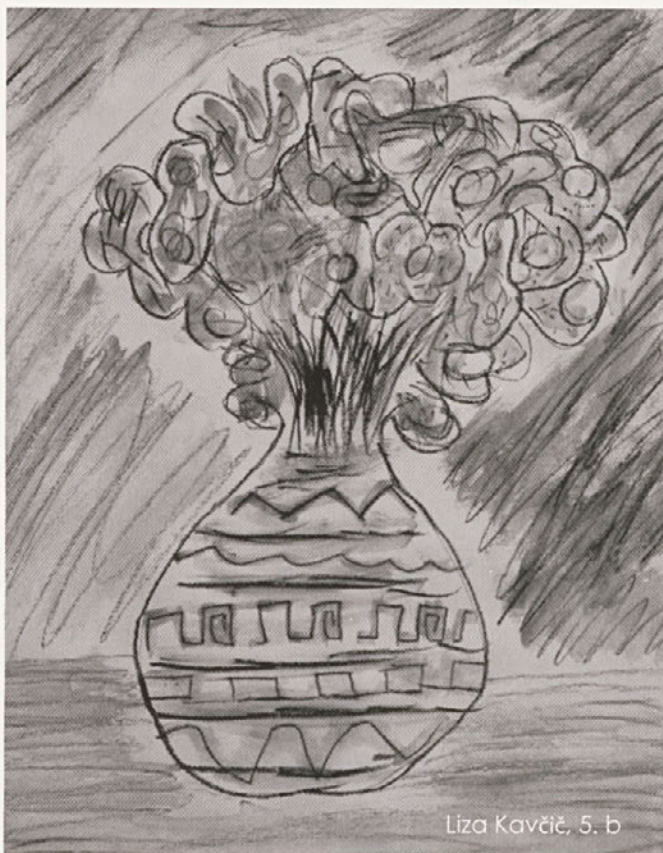
Nekoč pred davnimi časi je živel pastir. Bil je reven in je živel v koči med dvema hriboma.

Nekega jutra, ko je peljal živino na pašo, je na travniku videl polža. Polž je hitro začel bežati pred pastirjevo čredo ovac, saj se je bal da bi ga pohodile. Pastirček je pobral polža s tal in ga dvignil na varno, na drevo. Polž mu je rekel: Hvala, dolžan sem ti življenje.

Tedaj pa je mimo priletel velik, hudoben zmaj. Vsakogar ko je zmaj pogledal, je pri priči okamenel. Zmaj se je približal pastirčku, vendar... Polž se je hitro obrnil proti zmagu. Pastir jo je odnesel cel, vendar polž in njegova hišica pa sta okamenela.

Še danes med kameninam najdemo okamenle polže.

Jadran Hohnjec, 7. b

KAKO SO NASTALA JEZERA, REKE IN MORJA

Nekoč je živel velikan Grfaist. Živel je v hiši na robu vasi s svojo ženo Lilijo in tremi otroci. Njegova zemeljska naloga je bila, da je potiskal gore z enega mesta na drugo mesto. Naredil je že veliko gorskih verig. Ke je želel premakniti Triglav je zaslišal proseč starkin glas, naj to goro pusti pri miru. Starka je bila boginja, ki je preiskušala velikanovo dobroto.

Ker je bil velikan zatopljen v svoje delo je rekel starki naj se mu umakne s poti.

Zaradi neuslišane prošnje je starka od jeze nad velikana poslala peščene oblake, ki so mu zasolžili oči. Grfajst je od bolečin začel jokati.

Jokal je tako močno, da so nastale reke, jezera in morja in tudi danes ob vsakem deževju vemo, da še vedno joka.

Ivan Kaštrun, 7. b

Liza Kavčič, 5. b

LAŽI

JAZ: Doma imamo veliko repe.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker je bilo v kadi premalo prostora.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker smo podrli stari hrast.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker je nastala luknja.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker smo našli nafto.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker je zelo veliko.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker smo jo uporabili za polnjenje avtomobilov.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker smo onesnaževali okolje.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker so pomrle žuželke.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker imamo sedaj manjše pridelke.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker imamo sedaj več prostora v kadi.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker nam jo je nekdo ukradel.
 ONA: To ni dobro.
 JAZ: Ja pa je, ker smo tatu ujeli.
 ONA: To je dobro.
 JAZ: Ne pa ni, ker je ravno tak kot ti!
 ONA: **LAŽEŠ!**

David Bohinjc, 6. b

Tonček je hodil v šolo. Ko je prišel domov, se je mami zmeraj zlagal, da je dobil dobro oceno. Nekega dne se je mami odločila, da bo kupila detektor laži, ki bo ob vsaki laži zapiskal BIP.
 Nekega dne pride Tonček iz šole.

Mami: Tonček, kakšno oceno si dobil danes pri matematiki?
 Tonček: 5 sem dobil!
 BIP
 Dobro, 4 sem dobil!
 BIP

Dobro, 4 sem dobil!

BIP

Dobro, 3 sem dobil!

BIP

Mami: Kaj, ko sem jaz hodila v šolo, sem imela same 5!

BIP

Dobro, 4!

BIP

Dobro, 3!

BIP

Pa se v pogovor vplete še ata: Tonček, ko sem jaz hodil v šolo ...

BIP BIP

Tonček: Ata, saj ti sploh nisi hodil v šolo!

Maša Meglič Cvetkovski, 5. a

BAHAŠKA ŠIVILJA

Šivilja: Veš, meni pa škratje pomagajo šivati.

Krojač: Odlično!

Šivilja: Prav nič, cele popoldneve se dolgočasim v službi.

Krojač: To ni preveč dobro.

Šivilja: Zakaj pa ne, imam vsaj čas da si urejam nohte.

Krojač: Perfektno!

Šivilja: Sploh ne. Nohti so se mi že totalno uničili.

Krojač: Joj! Kriza.

Šivilja: Sploh ne. Saj sem obiskala kozmetičarko, ki mi je dala kremo.

Krojač: Potem pa sploh ni težave.

Šivilja: Seveda je. Nohti si bodo opomogli šele čez leto dni.

Krojač: Joj! To pa ni dobro.

Šivilja: Zakaj ne! Pa vsaj lahko gledam svojo najljubšo TV-oddajo.

Krojač: To je dobro.

Šivilja: Sploh ne! Non stop se vrtijo reklame!

Krojač: Res je in to je slabo.

Šivilja: Sploh ne! Vsaj vem, kje in kdaj je znižanje cen.

Krojač: To je dobro.

Šivilja: Ni! Postala sem precej bolj zapravljava.

Krojač: To je slabo.

Šivilja: Sploh ne! Imam vsaj več delovnih pripomočkov.

Krojač: To je zelo dobro.

Šivilja: Sploh ne, ne vem več, kaj naj z njimi.

Krojač: Joj, šivilja, ali ti malo NAKLADAŠ!?

Neža Perko, 6. b

MILIJONAR

Nekoč je bil en lev,
ki si je rekel,
da bo na lotu zadel.

Bogat je bil tako,
da si je kupil letalo celo.
Si je rekel, da bo mamo obiskal,
če le varnostnika z rjoenjem bo nagnal.

Ko je tako letel čez Evropo,
je v Sloveniji zagledal vas Kropo.

Ko lev v Nemčijo je priletel,
ter poskal smetanov nadev,
se je spomnil, da mama je v Ankaranu,
in tako se ne letalu pridružil je telebanu

Ko v Ankaranu zagledal je mamo,
ga je ta povabila na slastno, mesno obaro.

Rok Selko, 6. b

ŠPORT

Ljudje športajo radi, da
dolgo ostanejo zdravi in mladi.
Šport in zelenjava,
to vse zelo dobra je zabava in zdrava.

Ljudje nabirajo gobe,
lopovi pa v tujino prešvercajo veliko droge.
Lopovi ležijo na vseh straneh sveta,
med njimi je tudi Slovenija.

To se dogaja povsod,
pri nekaterih se prenaša iz roda v rod.
Ljudje bolehajo na vseh straneh sveta
in ni več zdravega življenja.

Zato dajmo roke skupaj in se
potrudimo, da ne bo vsak tretji debeluh.

Živi zdravo in imej večkrat
bolj spočito glavo.

Matej Čosić, 7. a

DEŽ

Dež pada na polje
iz njega raste vse,
kar človek poseje
in poje.

Potoček hiti mimo nas,
ustavi se niti za kratek čas.
Voda bistra kam hiti,
ali se res zjutraj v reki prebudi.

Reka vesela, da bolj je debela
hiti naprej,
tam v daljavi čaka jo širno obzorje,
saj kmalu se zlila bo v morje.

Mark Stubljar, 7. b

DREVO

Tam v dolini raste drevo,
nanj naslanja se modro kolo.
To kolo je zelo težko.
zato prevrnilo bo drevo.

Pa mimo pridejo miši,
ko ravno šle so iz gostilne pri
ptici,
opazijo ubogo drevo
in zglodajo nebo.

Drevo se jim zahvali,
in podari glavni miši Lali,
v zahvalo jabolko,
sočno rdeče jabolko.

David Košir, 7. a

NOČ IN DAN

Ko se stemni,
ni niti ene luči,
čisto tiho je vse,
le črički žvrgole.

Otroci vsi že spijo,
v posteljah ležijo,
a ko se Sonce dvigne,
nad nebo švigne,
vsí se zbude.

Ko se svetli,
Sonce žari,
zbudi se vse,
le luna zaspi.

Anže Mrak, 7. a

UNIČEVALCI OKOLJA

Drevesa podirajo,
Stolpnice gradijo.
Živalski domovi izginjajo,
Živali pa poginjajo.

Ljudje vse na okoli smetijo,
In se na okolje ne ozirajo.
Voda, ki je zraven tekla,
Je čez noč otekla.

Povsod okoli nas sivina,
Nikjer več tišina.
O joj o joj,
Kam nas to pripeljalo bo.

Gregor Tadel, 7. b

ZBIRKA

Kot mnogo ljudi
zbiram razne stvari.

Ne zbiram metuljev,
ki v škatlah leže,
igrač na policah,
ki iščejo moje ime.
Ne zbiram znamk,
ne prtičkov ali značk.

Jaz zbiram spomine,
ki dal jih je čas.
Nikoli na njih
ne nabira se prah,
so vedno na voljo,
ko rabim jih jaz.

Z menoj so zjutraj,
ko odpiram oči,
popoldne pa z njimi
brišem skrbi.

Zvečer,
ko se stemni,
pa mi vedno pomagajo zapreti oči.

Nina Kapel, 6. b

ŠALA MALA

Kaj je mala taščica?
Taščica.
Kaj je mala guma?
Gumica.
Kaj je mala trobenta?
Trobentica.
Kaj je mali zvonec?
Zvonček.

Maja Banovič, 5. a

USTRAHAVANKA ZA STARŠE

Ko budilka zjutraj zazvoni,
so pred vrati zombiji,
ki vabijo te v službo,
da ti cel dan delajo družbo.

Ko vrata v službi se odpro,
na mizi res je vse grdo,
kup papirjev in stvari,
ki jih razmečejo zombiji.

Čistilka polno dela ima,
gor in dol s sesalcem ropota,
da odvede vso nesnago,
na odpad na ljubljansko Snago.

Maša Hvastl, 5. K

KAMNOLOGI

Kamnologi so našli najlepši kamen na svetu.
V vetrnico v muzej so ga spravili
in zanj tudi primerno nazdravili.

Pa ga je hotel kamnolomski princ,
Jurček Skala odvzeti,
zanj prav lepo skrbeti.

Kamnologi niso dovolili,
nekje pri reki naj bi ga skrili.

Reka jim je odnesla kamen,
v morju je pristal
in se od soli razklal.

Neža Perko, 6. b

Daša Žnidaršič, 9. b

PESMI O FRANCETU PREŠERNU

Bil je pesnik, ki prijazen je bil,
fige otrokom je vedno delil.
Med najboljšimi učenci v Zlato knjigo zapisan je bil
in Julijo prelepo rad je imel.
Šolal za doktorja prava se je,
pesmi njegove v Poezijah zbrane so vse.
Rodil se je v Vrbi
in tretji otrok v družini je bil.
Tudi najboljšega prijatelja Čopa je imel,
a kmalu tudi njega izgubil je.
Nesrečno življenje ga spremljalo je,
po smrti pri nas pa je priljubljen postal.

Tinkara Jenko, Zala Gašperin, 3. K

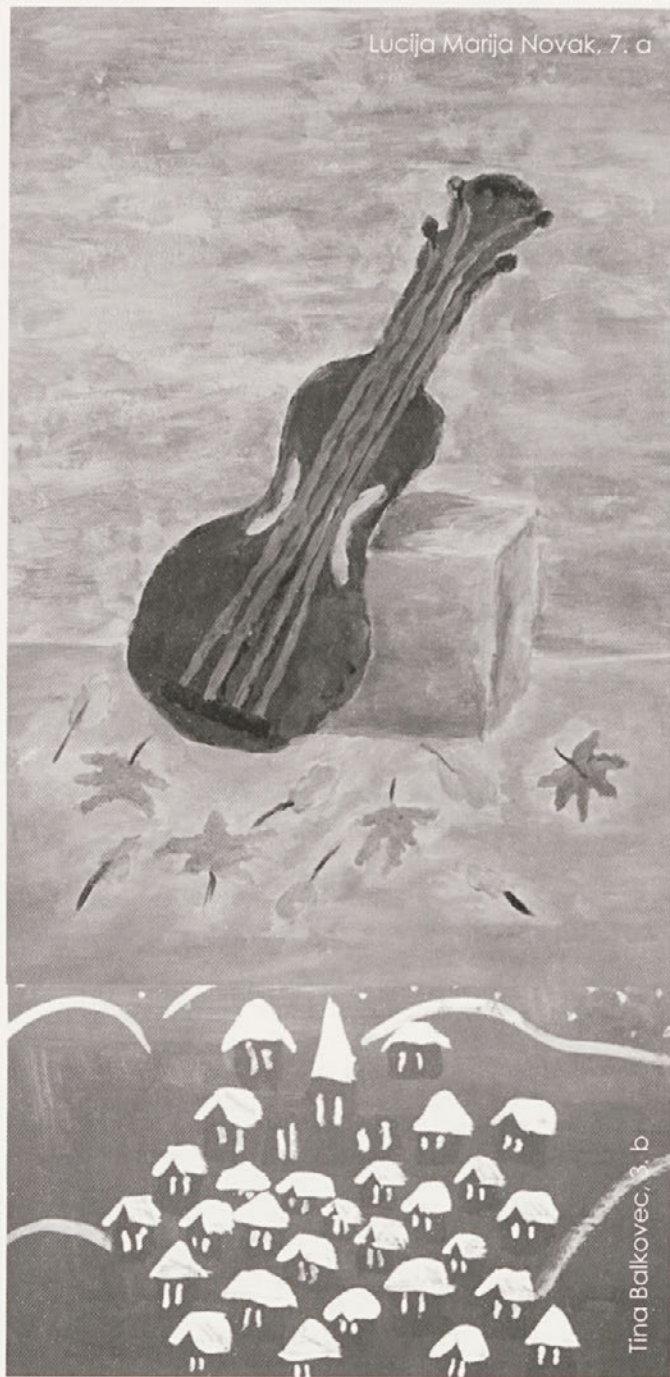
Pesnik vse najlepše želje odraslim in otrokom želel,
otrokom veselo je fige delil.
Bil naš največji slovenski je pesnik,
v Zlato knjigo zapisan je bil.
Šimen Francetov oče je bil,
Mina pa Francetova mati je b'la.
Upošteval ni njunih želja,
a kljub temu prijetna sta b'la.

Matic Ivanšek, Eva Šepetavc, 3. K

Ti, France Prešeren,
naš največji pesnik si!
Rad si se smejal
in otrokom fige dajal.
Ti si tisti, ki spesnil si Zdravljico
in v Julijo lepo zaljubil si se.
Živel na kmetiji si,
ki rekli so ji Ribičeva.
Tvoja mama Mina
in Oče Šimen rada sta te imela.
Ker zaljubljen nesrečno si bil,
začel si piti
in tvoji dnevi hitro so minili.
Na kulturni praznik sedaj spominjamo se te
in nikoli pozabimo te ne.

Nika Klančar, Karin Kos, Loti Žos, 3. K

Lucija Marija Novak, 7. a

Tina Balkovec, 3. b

Kako pogosto se vprašate, kaj je tisto, kar vam v nesreči, žalosti ali jezi pomaga, da lahko na življenje spet gledate z lepše strani? Kaj vam vliva pogum in optimizem? So to piškoti in čokolada? So to nova ličila ali nova računalniška igrice? Se nališpate in svet je lepši, porazi premagani? Mislim, da vsi vemo, da to ne gre tako. Tisto, kar šteje, so ljudje, ki jim je mar za nas in nas imajo radi. To so prijatelji. Za prijatelje se je potrebno potruditi in včasih storiti kaj, kar nam ni najbolj všeč. Ampak je vredno. To dobro vedo tudi naši učitelji, ga. Petra Smolej, g. Dušan Markič in ga. Marija Pogačnik Dolenc. Spraševali smo jih o prijateljstvu.

INTERVJU Z UČITELJEM DUŠANOM MARKIČEM

Ali imate prijatelja iz otroštva oz. najstništva?

Da, imam prijatelje iz srednje šole, vendar se srečamo bolj poredko.

Kdo je vaš najboljši prijatelj?

Moj najboljši prijatelj je moja žena, zato ji vsak dan posvetim več ur.

Koliko časa preživite s prijatelji?

Z ženo vsak dan, z ostalimi prijatelji pa se videm večinoma na skupnih srečanjih ob vikendih. Vendar vedno manj (družina, otroci, služba).

Na kaj pomislite, ko zaslišite besedo prijatelj in na kaj, ko pravi prijatelj?

Ko zaslišim besedo prijatelj, pomislim na osebo, na katero se lahko zanesem, ko pa pravi prijatelj, pa, da jo/ga lahko vprašam za nasvet, prosim za pomoč in mi pomaga v težkih trenutkih ter mu zaupam.

Ali je kdo od vaših prijateljev že potreboval vašo pomoč?

Da, že sem pomagal prijatelju v težavah pri gradnji iz lesa – omara.

Kje ste spoznali svoje prijatelje? Mogoče v nesreči, kot pravi rek?

Prijatelje sem spoznal v šoli, službi (sodelavci), na aktivnostih, v športu, hribih (planinsko društvo) in sestankih.

Ali se veliko srečujeta s prijatelji?

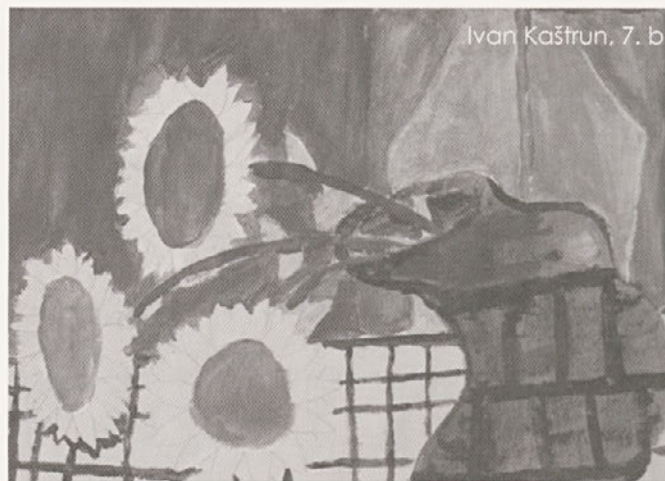
Ne, bolj poredko. Večinoma na obletnicah.

Se spomnite kakšnega pomembnega dogodka/dogodivščine iz otroštva? Nam ga lahko zaupate, prosim?

Seveda, ko smo plezali in hodili po hribih cel dan.

Kako dobiš prijatelje?

Prijatelju moraš zamižati in eno oko; da pa da jih obdržimo, moramo včasih zamižati tudi na obe očesi.

INTERVJU Z UČITELJICO MARIJO POGAČNIK DOLENC

Imate kakšnega prijatelja iz otroštva, s katerim imate stike še danes? Kako pogosto se slišite z njim?

Z vsemi prijatelji iz otroštva sem izgubila stik, saj smo se razselili v najrazličnejše kraje.

Se spomnite kakšnega posebnega dogodka, ki ste ga doživeli s prijatelji? Nam ga zaupate?

Ja, s prijateljicami. Bile smo majhne punčke in smo poiskale mesta, kjer so gnezdele kokoši. Pobrale smo jajca in iz njih, mivke in vode zamesile piškote. Njami, bili so odlični.

Imate najboljšega prijatelja? Kje sta se spoznala?

Imam dobro prijateljico. Spoznali sva se pri nabiranju borovnic.

Kaj je za vas prijateljstvo?

Prijateljstvo je vez, ki nastane med dvema človekoma; je pozornost, toplota ...

Kaj najraje počnete s prijatelji?

Najraje se pogovarjam, kolesarim, planinarim, obiščem kulturno prireditve, pa tudi jem.

Kakšne so lastnosti pravega prijatelja?

Takrat, ko ga najbolj potrebujem, si vzame čas, me posluša, objame in reče spodbudno besedo.

Vas je že kakšen "prijatelj" kdaj izdal? Kako ste to prenesli?

Bili so prijatelji, ki so me razočarali, zato so dobili mesto ljudi, s katerimi se srečujem in z njimi spregovorim besedo o vremenu in grem dalje ...

Manca Jerman, 8. b

INTERVJU Z UČITELJICO TJAŠO ŠVAB

Ali ste osnovno šolo preživeli z najboljšo prijateljico?

Da, bili sva si blizu

Ali sta kdaj kaj ušpičili?

Ušpičili ravno ne, se pa vedno znova nasmejimo, ko v družbi obnavljamo dogodek, ki se je zgodil na sankanju z brega za vasjo. Breg je bil strm, na koncu pa je bilo s sankami treba preskočiti še manjši potok. Ker smo hoteli premagati fante in čez potok skočiti naj dalje, smo se na sani usedle kar tri prijateljice, se močno pognale po bregu navzdol in skočiti čez potok. Pri pristanku pa sani seveda niso zdržale naše teže in so se pod nami polomile in se dobesedno zapičile v sneg. Rekorda nismo postavile, bile smo oprskane, ker nas je grobo vrglo s sani pa še fantje so se nam smejali, ko smo s prizorišča odvekle polomljene sanke.

Sta vedno sedeli skupaj?

Da, seveda, pri vseh predmetih

Ko sta sedeli skupaj, sta kdaj prepisovali?

Ja, včasih. Pa tudi listki so leteli naokrog, od mene do nje.

Sta imeli kdaj velik prepir?

Ne, velikega prepira ne. Po osnovni šoli sva se oddaljili, ker sva hodili na različne srednje šole.

Ko ste kdaj naredili kaj narobe, vam je prijateljica skušala pomagati?

Ja bili sva "skupaj". Zaupali sva si, dajali oporo ... bili sva zaveznici.

Vas je ona navdihnila, da ste postali učiteljica?

Ne, dolgo nisem imela želje. V zadnjih dveh letih študija sem se odločila za ta poklic, pa tudi moja mami je bila učiteljica.

Ko ste bili v 8. razredu, ali ste se skupaj odločili, kam gresta "naprej"?

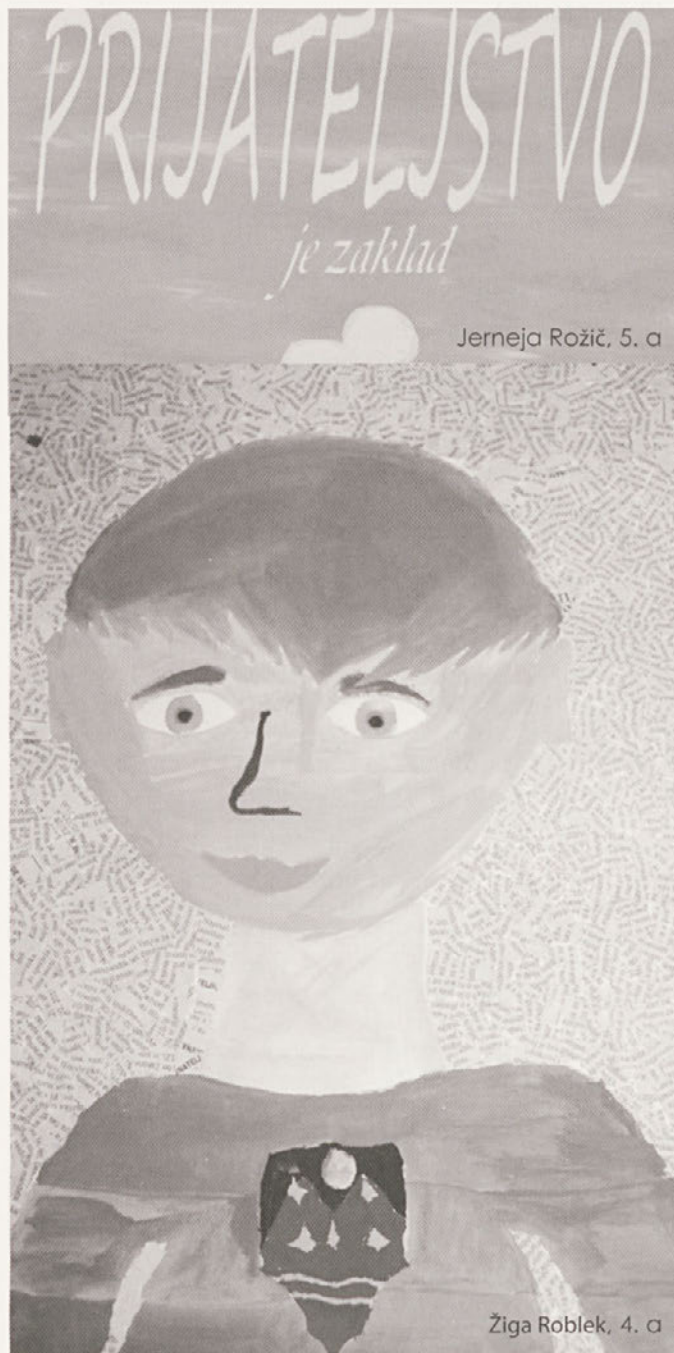
Ne najine poti so se razšle, v času srednje šole.

Ali sta do danes ohranili stike?

Da, seveda, saj sva najboljši prijateljici.

Kateri so vaši najlepši trenutki z najboljšo prijateljico?

Bilo jih je veliko, ampak se najbolj spomnim tistih še pred šolo. Veliko sva preživeli skupaj, v otroštvu, študiju ...

Žiga Roblek, 4. a

LAŽ ALI RESNICA

Laž in resnica sta popolnoma različni, a vendarle resnico včasih nadomestimo z lažjo. Zato sem se vprašala, zakaj se zlažemo, če vemo, da je bolje povedati resnico? Mar ne bi bilo bolje, da bi povedali po resnici in se s tem izognili številnim neprijetnostim, ki nastopijo, ko si razkrinkan?

Vsi si želimo, da bi nam ljudje zaupali in nam govorili resnico. A vseeno se tudi sami velikokrat zlažemo, tako kot se je lagala Suzi v knjigi avtorice Dese Muck. Ona je lagala, da bi bila priljubljena in da bi imela veliko prijateljev. Zato me je začelo zanimati, zakaj lažemo mi. Vsi vemo, kako je, ko učiteljica pokliče tvoje ime in te vpraša, če imaš narejeno domačo nalogo. Šment, šele zdaj si se spomnil/-a, da je bilo to stran v delovnem zvezku potrebno rešiti. Nastopi težava, saj si v razcepu. Ne veš, ali je pametno povedati po resnici, ali je bolje, da zamolčiš in se delaš, da je tvoja naloga opravljena. Največkrat se zgodi, da se želiš izogniti težavam in zato prikimaš v odgovor.

Kot otrok sem imela obdobje, v katerem sem kar naprej lagala. Takrat se mi je pripetilo kar nekaj neprijetnih dogodkov in to me je izučilo, da lagati ni pametno in upam reči, da te slabe navade dandanes nimam, zaradi česar sem vesela. A tisto v zgodnjem otroštvu, to so bile preproste laži. Veliko huje je, če se lažemo o ocenah, ki jih dobimo. Neki prijatelj se je o tem lagal doma in njegovi starši so se nekega popoldneva samozavestno odpravili na govorilne ure, misleč, da ima njihov sin same lepe ocene. A takrat so izvedeli, da ima veliko nezadostnih ocen, v tisti jezi pa so ga izpisali iz kluba, v katerem je treniral in mu prepovedali vse nadaljnje treninge. Ker je bil moj soplezalec, želim, da bodo njegovi starši čim hitreje popustili ter mu spet dovolili trenirati in da ga bo to izučilo, ker zaradi trapastih laži ne želim izgubljati prijateljev.

Naj bo vsem lažnivcem v poduk, da ima laž kratke noge, zato bodo ljudje, ki si se jim zlagali, kmalu ugotovili, da tvoje besede niso nič drugega kot izmišljanje in nihče ti ne bo več verjel. Tako boš ostal brez prijateljev in nihče ti ne bo več zaupal. Če boš želel popraviti svoja dejanja boš, kot Suzana Šmid iz Desinega mladinskega romana, potreboval veliko časa in poguma, preden se boš spremenil. Kljub vsemu pa si včasih lahko privoščimo kakšno majhno laž, če ne drugače v hecu in nihče nam ne bo nič zameril.

Po premisleku sem prišla do ugotovitve, da se otroci oz. najstniki naših let največkrat zlažemo, ker želimo kakšno stvar prikriti ali krivdo prenesti na drugega. To pa

ne pomeni nič drugega kot odgovornost za svoja dejanja napriliti drugemu. Odgovornost pa je zrelost. To pa veliko pove o človeku, kajne?

Nina Žumer, 8. b

Vsakdo se rodi drugačen, prav tako se je drugačen rodil tudi Benjamin Štangar. Rodil se je v Ljubljani v poznih večernih urah, kar ga še danes zaznamuje. Ima svoje dobre in slabe lastnosti, ki jih učenjaki imenujejo karakter. Vsi se ga spominjajo kot cmeravega otroka, ki je bil rad v središču pozornosti. Ko se mu je pri treh letih rodil brat, pa se je vse postavilo na glavo. Mi bil več edini, ni bil več najboljši, nič več v središču pozornosti.

Vendar se z leti vsega navadiš. V vrtcu se je pokazala njegova izjemna možnost komuniciranja, saj je že prvi dan postal prijatelj vseh v svoji skupini. Ko je z vrtcem zaključil, so se zaradi mamine službe preselili v Tržič. Njegov največji strah je bila prav šola, v katero je moral že v nekaj mesecih. Šole se je zelo bal, saj je v vseh filmih predstavljena kot ustanova groze. Ampak že po prvih dneh jo je tako vzljubil, da je, ko je bil čas za odhod domov, hotel ostati v šoli in se pogovarjati o zanimivih rečeh. Morda je za to najbolj zaslužna njegova prva učiteljica, ki mu je zagotovo postavila najboljše temelje za nadaljnje šolanje. Toda v šoli so se pokazale tudi njegove slabe lastnosti. Nekega dne, ko so prišli iz šole, se je mami brez kakršnega razloga zlagal, da so med poukom odšli gledat mlade mucke. Ko sta mama in oče izvedela za njegovo napako, ga nista okarala, vendar bolj posvarila pred nevarnostjo laži. Od takrat se laži poskuša kar se da izogibati in vedno govoriti samo resnico.

V tretjem razredu se je pokazala tudi njegova lastnost dobrega spomina, ko so učenci opravljali test nadarjenosti. Od takrat to možnost pridno uporablja, kar mu še najbolj koristi pri učenju. Ker je oče vztrajal, da se mora Benjamin tudi gibalno razviti, so ga starši vpisali v Hokejski klub Triglav Kranj. Tam je pokazal tudi svojo izjemno možnost hitre pridobitve kondicije, kar mu zelo koristi pri igranju hokeja. V osmem razredu, kjer je sedaj, se je izkazal na mnogih tekmovaljih in kot odličnjak še naprej pridno opravlja svoje dolžnosti.

Vsi ljudje se rodijo enaki, vendar so tudi izjeme, ki vodijo človeštvo naprej.

Benjamin Štangar, 8. b

KAJ ME ŽENE NAPREJ

V življenju me veseli veliko stvari, ki bi jih rad dosegel v športu. Rad bi postal tak kot moj oče, on skače s padalom na cilj in je večkratni svetovni prvak.

Padalstvo me zanima že od majhnih nog, saj sem gledal očeta na letališču, kako skače s padalom in me je že takrat mikalo skakati. Za skakanje pa moraš biti star 16 let, da lahko narediš izpit, zaradi tega sem se začel ukvarjati s športom pri 4 letih in sem začel trenirati hokej. Sedaj treniram hokej že 10 let, s soigralci se veliko družimo in nam ni nič hudega pri tem. Igram tudi v selekciji hokejske zveze Slovenije. Bil sem na veliko tekmovanjih tako s klubom in HZS-jem. Odšel sem v Kanado, Madžarsko, Nemčijo, Češko, Srbijo. Takšno je moje življenje s športom.

Trenutno hodim v 9. razred, naprej pa bom šel verjetno na Ekonomsko gimnazijo, mogoče pa tudi v tujino igrati hokej in se učiti. Ko bom pa star 16 let, bom šel narediti tudi izpit za padalstvo. Take stvari me ženejo naprej – da bi uspel v športu.

Matevž Ban, 9. b

Tukaj v tem spisu, bom povedal, kakšni so moji cilji v šoli in življenju nasploh.

Začel bom kar s šolo najprej želim končati 9.razred. potem grem (upam) v Škofje Loko na tamkajšnjo Strojno šolo v smeri za pilota (upam da vojaškega). Sicer se potem še nisem odločil, kako naprej od tam ampak vse pride ob svojem času. V delu kakršnem koli, upam, da bom užival in da mi ne bo dolgčas, naporno itd. Sicer Slovenija nima toliko pilotov in upam, da je dobra plača.

Kar se tiče para in družine pa razmišljam v tej smeri. Punca mi ne pride v poštev, šele po osnovni šoli. Potem pa nimam nič proti. Kar pa se tiče družine, pa si jo bom umislil šele, ko bom imel zanesljivo plačo oz. delo. Za moj hobi (namizni tenis) pa imam cilj biti najboljši, ker sem lahko. Konkurenca je zelo velika, tako da mi na tekmah ne gre najbolje. Naš klub je samo senca kluba izpred 10 ali več let. Takrat so se vsi bali kluba NTK KRIŽE, ampak sedaj je katastrofa. Ampak naj me ne zanese.

To je večinoma to, kar imam za povedati. Kar me žene naprej, pa je volja in cilj, čeprav sem v tem obdobju malo zmeden (puberteta, kdo ni bil).

In to je to!

Jan Oman, 9. b

V življenju me veliko stvari zanima, npr. fotografija in odbojka, ki bi jih rad dosegel in uspel v njih.

Sedaj me žene naprej odbojka. Rad treniram ta šport in hočem tudi uspeti v njem. Podobno kot odbojka me zanima fotografija, v kateri sem bil državni prvak. Vsi mi govorijo, naj grem na medijsko šolo, a me skrbi, da po tej šoli ne bom dobil poklica. Sedaj me zelo skrbi, sam smo v devetem razredu in nas čakajo vpisi v šolo. Bojim se, da se bom napačno odločil. Po gimnaziji bi šel rad študiral v tujino. V državo, kjer imajo tudi dobro odbojgarsko ekipo. Rad bi študiral fotografijo ali vsaj kaj podobnega.

Čeprav si v življenju želim veliko doseči, me čaka še veliko ovir, ki jih bom mogel premagati. Čaka me še veliko truda, da bom naredil 9. razred in se vpisal v dobro šolo.

Ažbe Ribič, 9. b

V življenju imam veliko ciljev, a enega še posebej želim uresničiti. Že od 7. leta starosti igrati klavir. Zanj me je navdušila učiteljica, ki je imela otroško podaljšano bivanje. Takrat sem bila stara 6 let.

Ko sem začela igrati klavir, se mi še sanjalo ni, da se bom čez 8 let pripravljala na tekmovanje in na sprejemne izpite srednje glasbene šole. Pridno sem vadila klavir in hodila na ure klavirja. Imela sem tudi nekaj nastopov. Na vseh končnih izpiti sem dobivala odlične ocene, v šestem razredu pa sem izgubila vero v to, da bi jaz lahko dobro igrala klavir.

Učitelji so nas - učence, ki smo se učili igrati klavir - 2 leti nazaj peljali na koncert priznanega pianista. Na koncertu sem poslušala vse, kar je zaigral. Vsako noto, ves ritem, vse je zaigral čisto pravilno. Takrat sem prvič začela premišljevali, da mi ne bo uspelo. Še na poti proti domu sem se čisto zatopila v svoje misli. Tisto leto sem bolj obupavala kakor kdaj koli do takrat. Namesto, da bi mi nastop pianista dal motivacijo, mi je vzel samozavest. Na koncu leta na izpitu, sem prvič dobila pravdobro oceno.

Prihodnje leto sem nehala obupavati. Več sem vadila in z veliko več volje sem hodila na ure klavirja. Isto let, me je mami peljala na koncert mojega vzornika, Maksima Mrvice. Njegov koncert mi je dal pobudo k vadbi klavirja. Isto leto, sva se z učiteljem dogovorila, da se bom začela pripravljati na srednjo glasbeno šolo. Na

izpitu sem sicer dobila pravdobro oceno, ampak mi je učitelj rekel, da je to bolj zaradi tega, ker so mi s tem hoteli povedati, da kljub temu, da sem zaigrala dobro, bi lahko bilo še boljše.

Za čez počitnice sem dobila dve skladbi, ki jih bom igrala na sprejemnem izpitu. Čez počitnice sem veliko premišljevala in vedno večji občutek imam, da ne bom sprejeta na srednjo glasbeno šolo in da nisem dovolj dobra za pianistko. Vsakič, ko poslušam igranje kakšnega prijatelja, ki je nižji razred, začnem dvomiti vase. Poleg tega, da se pripravljam na srednjo glasbeno šolo, se moram pripravljati tudi na ocenjevanja v šoli, ker so potrebne dobre ocene tudi za na gimnazijo.

Vedno več strahu imam, ko premaknem stran na koledarju. Nič me ne zbudi in me pripravi do tega, da bi bolj disciplinirano vadila. Učitelj in starši mi govorijo, da s toliko malo vaje ne bom dosegla uspeha. To me že malo spravi k temu, da več vadim, a kmalu se spet spomnim na dvom, ki mi je čisto zbil samozavest. Čeprav zadnje čase več vadim, saj me je pogovor s prijateljico zdramil in me spomnil na pogovor: "Brez muje se še čevljev ne obuje." Delam več (kot za šolo in glasbeno šolo skupaj) in imam manj strahu, čeprav nočem zapustiti osnovne šole in glasbene šole, ampak je tudi to v življenju potrebno. Imam cilj, ki ga želim doseči.

Eva Zupan, 9. b

V četrtek, 14. marca, smo poslušali Evin klavirski nastop, ko nam je zaigrala program za sprejemne izpite na Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani. Po nastopu je bila več tednov na trnih, ali bo sprejeta ali ne. Dobra novica se je po šoli hitro razširila. Eva je bila sprejeta.

Po nastopu v šoli se je z njo pogovarjala Tia Dobrin.

Koliko časa že igraš klavir?

Eva: Igram ga že 8 let.

Koliko časa si se pripravljala na koncert?

Eva: Na koncert sem se pripravljala približno pol leta.

Ali si pred koncertom imela tremo?

Eva: Pred koncertom nisem imela treme, saj sem že velikokrat nastopala pred publiko v glasbeni šoli.

Ali si s koncertom zadovoljna?

Eva: S koncertom sem zadovoljna, čeprav bi lahko bilo še boljše. Naredila sem napake, ki jih je slišal samo moj učitelj, laična publika pa ne.

S kakšnim namenom si pripravila ta koncert?

Eva: Ta koncert sem pripravila s tem namenom, da bi se program, ki sem ga imela za sprejemne izpite na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, navadila igrat pred publiko.

Kaj poleg klavirja še delaš v prostem času?

Eva: V prostem času igram še kitaro.

A misliš, da tako igraš klavir zaradi nadarjenosti ali zaradi tega ker si toliko vadila?

Eva: Mislim, da klavir tako igram tako kot zaradi nadarjenosti kot zaradi tega ker sem toliko vadila, ševeda pa je bil potreben tudi trud profesorja, ki me uči klavir.

KAKŠNI LJUDJE SO MI VŠEČ?

Na svetu živi na milijone ljudi in vsak izmed njih je edinstven. Ima svoje napake in sposobnosti. Zato sem se vprašala, kakšni ljudje so mi všeč.

Prva stvar, ki jo vsi takoj opazimo na človeku, je zunanost, torej izgled ter stil oblačenja in na podlagi teh dveh lastnosti si o osebi ustvarimo prvi vtis (v nekaterih primerih celo mnenje), kar pa je velika napaka. Na podlagi zunanosti ljudi ne smemo ocenjevati, saj je pomembno tisto, kar vsak posameznik nosi v srcu. Sama na maram biti v družbi razvajenih, samovšečnih, zamorjenih in tihih, predvsem pa vzvišenih, domišljavih ljudi, ki so polni samih sebe, kot je bila Urška iz Prešernovega Povodnega moža. Bila je prevzetna in pretirano samovšečna, zato je menila, da lahko osvoji vsakega moškega. Tako je na Štarem trgu na plesu v nedeljo popoldan vzvišeno zavračala vsakega mladeniča, ki je želel plesati z njo. Kmalu je zagledala čudovitega moža in se začela spogledovati z njim. Mladenič je pristopil k njej in jo prosil za ples. Zaplesala sta. Ker je bil ta mladenič sam grozni povodni mož, sta odplesala proti Ljubljani, kjer so ju pogoltnili valovi. Dekle je bilo kaznovano za svojo prevzetnost. Jaz se ne maram družiti s takimi ljudmi zato, ker sem nekoč za take prijatelje storila vse, takrat še nisem vedela da so taki, na koncu pa sem ugotovila, da sploh niso zadržali zase mojih skrivnosti, mislili so le nase in poleg vsega še grdo govorili o meni za mojim hrbtom. Raje imam preproste, odprte, srečne, prijetne, zabavne ljudi, ki mi ne lažejo in za katere sem prepričana, da jim lahko zaupam še najgloblje skrivnost. Takim ljudem pravim prijatelji.

Lastnost, ki pa jo na ljudeh najbolj cenim, je prijaznost. Zato sem mnenja, da se "s prijaznostjo daleč pride".

Nina Žumer, 8. b

Dragi devetošolec, draga devetošolka, še malo, pa boš za seboj za vedno zaprla/-a šolska vrata. Vsem in vsakemu posebej privoščimo, da bi ostali spomini lepi in živi, poti v prihodnost pa odprte in prijazne. A brez truda, da boste dosegli svoje cilje, ne bo šlo. Vedite, da večje ko so vaše želje, več dela in poguma boste potrebovali. Pomembno je, da veste, kaj želite in ste pripravljeni za to zavijati rokave. Ali kot je simpatično povedala Nika Jakovljevič iz 5. a:

Vedno je dobro verjeti v svoje sanje!
Vedno si v svojih sanjah nekaj želiš,
in to zagotovo tudi ti!
Želiš si nekaj, kar je všeč le tebi, drugim pa ne!
Zato si tudi ti lahko uresničiš svoje sanje!
VERJEMI V SVOJE SANJE!

Prihodnosti ne poznamo, povprašali pa smo vas, kateri razred bi še enkrat ponovili in kateri dogodek v 9 letih šolanja ti bo gotovo za vedno ostal v spominu.

Ponovila bi 9. razred, ker se mi zdi, da se najbolje razumemo. Skozi ta leta smo postali pravi prijatelji, vendar je prišel čas, da vse to pustimo za seboj. Našli bomo nove prijatelje, vendar upam, da bomo ohranili vsaj nekaj stikov. V teh devetih letih šolanja mi bo zagotovo ostala v spominu šola v naravi v 7. razredu. Ali pa izlet v Bratislavo. To sta bila dva dogodka, ki sem ju delila s prijatelji in ki ju ne bom nikoli pozabila.

Sabina, 9. a

Če bi lahko ponovila en razred, bi ponovila 9., ker je bilo veliko smeha, priredili smo ples, med urami smo se smejali zaradi Matice. Svoje sošolke in sošolce bom zagotovo pogrešala.

Nikoli ne bom pozabila Matica in njegovih smešnih izjav. Vsako uro, vsak dan smo se smejali. Nikoli ne bom pozabila, kako sva se z Marselo prepirali, ko sva bili še v nižjih razredih. Nikoli ne bom pozabila Jaka, vedno je bil »firbčen« in vedno me je nasmejal. V spominu mi bo ostala ura zgodovine, ko je učiteljica z revijo »počila« Matica, ker ni bil tiho.

Anamarija Dežman, 9. b

8. razred bi ponovil. Ker sem ga dobro izdelal. Ko smo imeli enkrat jabolka in je pršu Harnes v razred in je začel metat v

v mene jabolka – ampak ker sem se dobro umikal, me ni zadel. Nato pa sem jaz vzel eno celo jabolko in sem ga Harnesu vrgel direkt v glavo in zato sem zmagal dvoboj. Vsem se je zdelo smešno; takrat sem bil v 7. razredu.

Timi, 9. b

Rad bi ponovil 1. Razred, saj je bil najlažji in spoznal sem veliko novih prijateljev. Tudi 8. razred je bil zelo dober, saj smo imeli najboljšega učitelja Tomaža. Najbolj se spomnim razreda, ko sem Lovru vrgel jogurt v glavo.

Matic, 9. b

Zelo rad bi ponovil 1. razred, saj smo se na novo spoznali, ali pa 8. razred, ko je bil na šoli učitelj, s katerim smo se zelo zabavali.

Ko je bil na šoli še Harnes Grošič, sta si s Timijem zelo rada skočila v lase. Nekega dne pa je prišlo do tega, da sta si začela metati mandarine. Zmagal je Timi, ko je zadel Harnesa v glavo, vsi smo se zelo smejali.

Zgodilo pa se je še to, da je Harnes pograbil jabolko in ga zalučal skozi okno v hišnikovo glavo.

Blaž, 9. b

9. razred, ker je najbolj zanimiv.

Harlem Shake school edition. Ko mi je Matic polil peresnico z alkoholno barvo in mi je moral kupiti novo. Nejca je bolelo oko in je bruhal. Na športnem dnevu je Iva Babič s kolesom padla pri približno 50 km/h in sem jo brutalno povozil.

Jaka, 9. b

Jaz bi najraje ponovil 6. razred, ker sem tam imel najboljše ocene pri vseh predmetih. Bil sem prav dober. Tam se še spoznal nove prijatelje.

Če bi lahko, bi ponovil 9. razred, saj smo se imeli kar lepo, priredili smo ples, se zabavali, vsak dan se smejali in si stali ob strani.

Nikoli ne bom pozabil Matičevih in Lovrovih preprirov. In nikoli ne bom pozabil, ko je David rekel, da je Ameriko odkril Primož Trubar. In ko je bil Timi vprašan in je rekel, da je strop lesene barve.

Denis Sadiković, 9. b

Še enkrat bi ponovil 7. razred. V 6. razredu je bila nova šola, v 8. prepis iz razreda v razred, v devetem nove učiteljice in učitelji. V vsakem razredu nekaj, razen v 7. Ta je bil zame najbolj zanimiv, zabaven in sproščen. Vesel bi bil, da bi bili vsi veseli, a kot rečejo: »What doesn't cill you makes you stronger.«

Za vedno si bom zapomnil prehod iz 5. v 6. razred. To je bil čas, ko smo navezovali nova prijateljstva in znanstva, bili deležni velike pozornosti s strani učiteljev, razvijali nove učne sposobnosti in začeli bolj spoznavati svet. Zame je bil ta čas zelo razgiban, zanimiv, a tudi naporen. Vem, da ga nikoli ne bom pozabil.

Matej Selko Višnar, 9. b

Jaz bi osebno ponovil 9. razred, saj smo se s sošolci najbolj zblizali in smo storili tudi kakšno neumnost. Za vedno pa mi bo ostal v spominu 1. razred, ko mi je sošolec prebil glavo. Od učiteljev pa mi bo v spominu najbolj ostala Marta Frantar.

Tilen, 9. a

Jaz si bom iz osnovne šole najbolj zapomnil zadnji, 9. razred, saj je bil zadnji in najbolj zanimiv. Najbolj bom pogrešal odmore in prijatelje, najmanj pa, iskreno, pouka, mogoče le Marto Frantar. Nikoli ne bom pozabil vsega, kar smo ušpicili. To, kar sem preživel v 9. letih, je bil najboljši del življenja.

Luka Pikovnik, 9. a

Še enkrat bi ponovila 9. razred. To pa zato, ker smo se devetošolci zdaj res zblizali in postali dobri prijatelji. V 9. razredu smo preživeli najlepše in najbolj zabavne skupne trenutke, ki jih ne bom nikoli pozabila. Kljub vsem norčijam smo še vseeno 9. a ,ki ga bom naslednje leto zelo pogrešala.

V vseh devetih letih šolanja mi je v spominu ostalo ogromno dogodkov. Najbolj nepozaben pa se mi zdi ta: s sošolci naj bi imeli uro slovenščine. Zvonilo je in še nihče ni sedel za svojo mizo. Stali smo pri oknu, gledali ven ter videli učiteljico slovenščine, kako se je brezskrbno z avtom odpeljala domov. Naslednji dan pa smo se dogodku skupaj nasmejali z učiteljico.

Neža Klofutar, 9. a

Kateri razred bi še enkrat ponovila? Hm ..., verjetno kar vse, saj nočem iz osnovne šole. V vseh teh štirih letih, kar smo bili skupaj, se je zgodilo veliko zanimivega. Postali smo pravi prijatelji in skupaj bomo za vedno. Skupaj smo se zabavali, učili in nekajkrat tudi jokali. Sedaj pa gremo vsak svojo pot in težko nam bo. V novih šolah, v novih velikih mestih se bo vsak od nas izgubil. Takrat bomo zelo pogrešali drug drugega. Ampak ne smemo obupati. Vztrajati moramo do konca in nikoli pozabiti drug drugega. Ker mi smo najboljši razred, kar jih je kdaj bilo.

Kaja Kokalj, 9. a

Vsako šolsko leto si bom zapomnila za vedno. Ševeda nekatere v lepšem spominu, druge pa v malo slabšem. Mislim pa, da bi še enkrat ponovila 9. razred, saj se veliko bolje razumem z osebami, ki jih prej nisem poznala. Zelo mi je všeč, da se lahko z nekom odkrito pogovarjam in spoznavam bolje.

V devetih letih šolanja se je nabralo ogromno lepih spominov. Vsi so po svoje posebni. Sigurno so nekateri bolj pomembni, ker so zaznamovali moje življenje v osnovni šoli, tako da se težko odločim, kateri dogodek mi je najbolj ostal v spominu.

Ajda Benegalija, 9. b

Ponovila bi deveti razred, saj smo se v tem času najbolj povezali in šele sedaj se zavedamo, kako bomo pogrešali drug drugega v srednji šoli.

Nekega najljubšega dogodka nimam. Vem pa, da nikoli ne bi zamenjala ali spremenila določenega dogodka, saj sem se skozi te trenutke naučila ogromno stvari in izkusila lepoto.

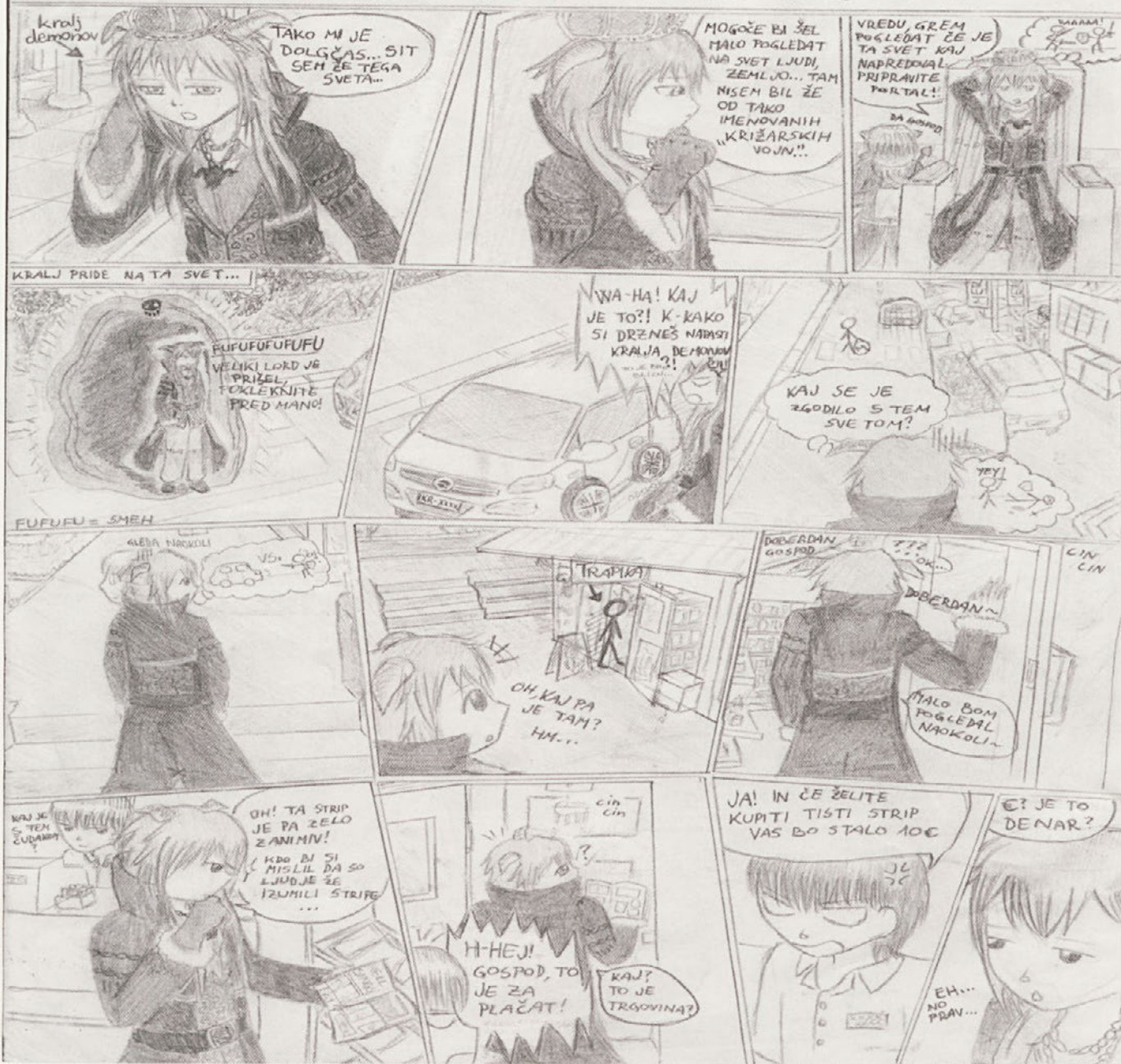
Daša Žnidaršič, 9. b

Najraje bi ponovil deveti razred, ker se odlično razumem s sošolci in sem zelo uspešen.

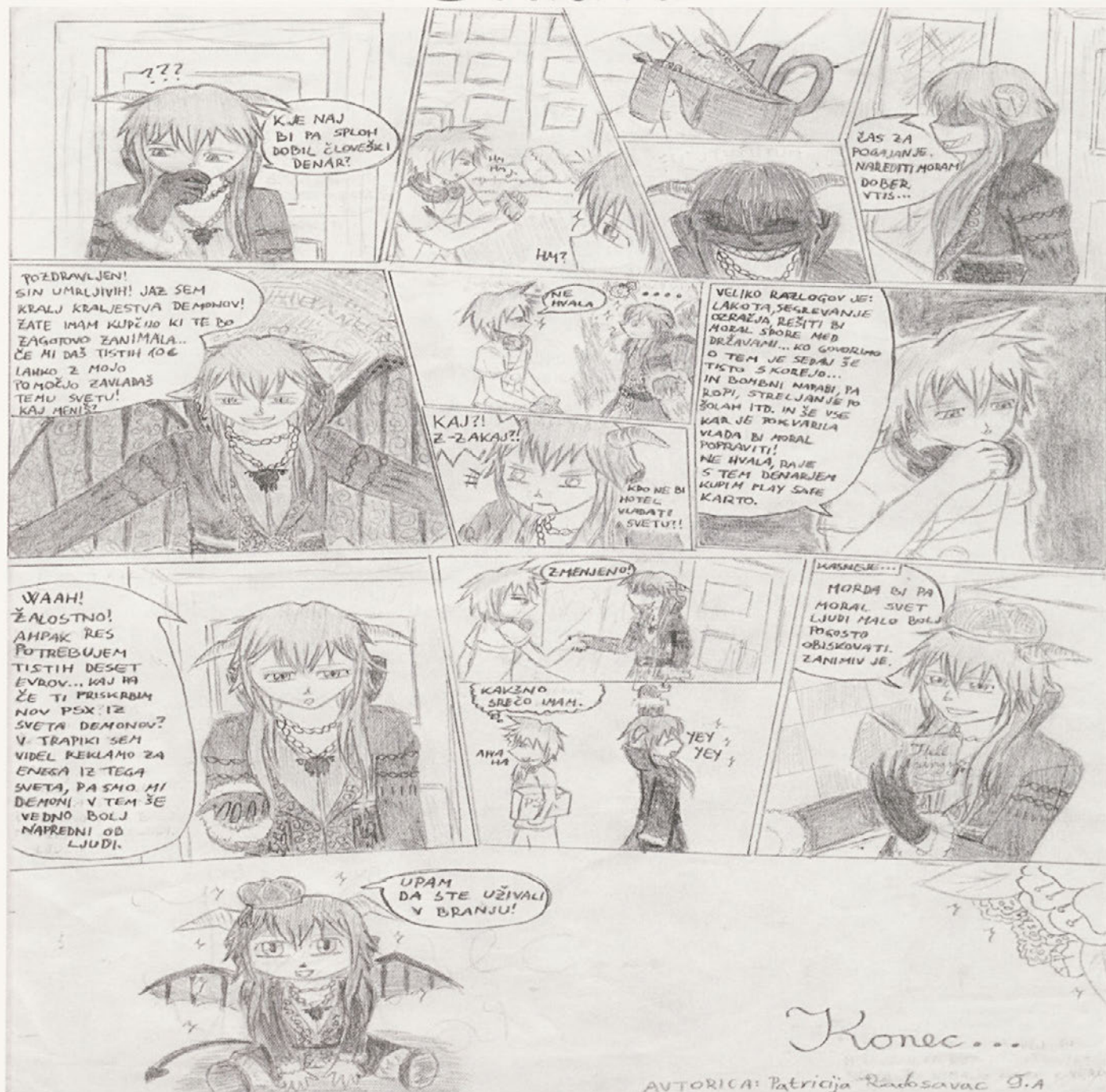
V spominu mi bo zagotovo ostal vsak dober dogodek, ker so vsi tako dobri, da ne morem izbrati samo enega.

Benjamin Plut, 9. b

Bi vladal svetu za 10.€?

Steziice

Učenci tretje triade naše šole, smo sodelovali v anketi novinarskega krožka, katere izid je pokazal, katere pesmi so najbolj zaznamovale šolsko leto 2012/2013 in jih najraje poslušate.

V kategoriji tuje pesmi je zmagala pesem Gangnam Style z 32 glasovi, katere izvajalec je PSY. Na drugo mesto se je z 18 glasovi uvrstila pesem Harlem shake, tretja pa je bila skladba Call me maybe, ki jo poje Carly Rae Jepsen. V kategoriji slovenske pesmi so zmagali Modrijani s pesmijo Ti, moja rožica, in sicer s kar 35 glasovi. Na drugo mesto se je povzpela skladba Čebelar, ki je dobila 11 glasov, tretje mesto pa je zasedla pesem Golica Ansambla bratov Avsenik. Stopničke je tokrat za las zgrešila najboljša svetovna smučarka Tina Maze s pesmijo My way is my desicion.

ZMAGOVALNE PESMI TUJE:

1. mesto: PSY – Gangnam style
2. mesto: Harlem Shake
3. mesto: Carly Rae Jepsen – Call me maybe

SLOVENSKE:

1. mesto: Modrijani – Ti, moja rožica
2. mesto: Ansambel Lojzeta Slaka – Čebelar
3. mesto: Ansambel bratov Avsenik – Golica

Jerca Oman, 7. b

NASLOV	IZVAJALEC	število glasov
TUJE	Pitbull in Christina Aguilera	2
Feel this moment		
I could be the one	Avicii	1
Don't you worry child	Swedish House Mafia	7
Party rock	LMFAO	1
Yolo	The Lonely Island	1
This afternoon	Nickelback	1
Gangnam style	PSY	32
Everybody tolds	Pitbull	1
So good	B.O.B.	1
Harlem shake		18
Moje leto	In vivo	8
Call me maybe	Carly Rae Jepsen	9
Troublemaker	Olly Murs	1
Turn up the music	Chris Brown	1
Ai se eu te pego	Michel Telo	1
As long as you love me	Justin Bieber	4
Scream and shout	Will.I.am in Britney Spears	1
Party in the USA	Miley Cyrus	1
Kiss you	One direction	1
Brad Pitt	Severino	2
Hangover	Talo Cruz	5
Bom Bom Bom	Sam and the womp	1
Good times	Owl city	1
Girl on fire	Alice Keys	1
Diamonds	Rihanna	3
SLOVENSKE		
Rojica	Modrijani	35
Vez od lajfa	Zlatko	9
Zate		1
Na soncu	Siddharta	1
Napoj	Siddharta	1
Čebelar	Ans. Lojzeta Slaka	11
Golica	Ans. bratov Avsenik	10
Jaz ne grem v šolo	Adi Smolar	1
Vrtnar	Modrijani	1
Čez Sušarski most	Majda Sepe	2

V kategoriji tuje pesmi je zmagala pesem Gangnam Style z 32 glasovi, katere izvajalec je PSY. Na drugo mesto se je z 18 glasovi uvrstila pesem Harlem shake, tretja pa je bila skladba Call me maybe, ki jo poje Carly Rae Jepsen. V kategoriji slovenske pesmi so zmagali Modrijani s pesmijo Ti, moja rožica, in sicer s kar 35 glasovi. Na drugo mesto se je povzpela skladba Čebelar, ki je dobila 11 glasov, tretje mesto pa je zasedla pesem Golica Ansambla bratov Avsenik. Stopničke je tokrat za las zgrešila najboljša svetovna smučarka Tina Maze s pesmijo My way is my desicion.

Ekologija še zdaleč ni modna muha, ampak mora postati način razmišljanja in življenja. Tvoje okolje ni samo tvoja soba, vaše stanovanje, ampak tudi mestna zelenica, bližnji gozd, rečica v sosednji vasi. V naravi vse kroži in odvržena svinjarija se bo kaj hitro znašla na tvoji mizi – v onesnaženi vodi ali oporečnem korenčku. Zato razmišljaj in glej široko.

FOTOVOLTAIČNA STREHA

Na naši šoli smo letos prenovili streho. Na strehi so fotonapetostne celice. Naša streha je narejena na fotovoltaični način. To pomeni, da se sončna energija, ki je v celicah, direktno pretvori v električno energijo. Tako naša šola lahko privarčuje pri energiji in je tudi zelo ekološka.

ALI VEŠ?

Ali veš, da en človek v enem letu pridela približno 300 kg odpadkov?

Ali veš, da vsak letno porabi povprečno toliko papirja, kot ga dobimo iz šestih dreves!?

Ali veš, da se žvečilni gumi, ki ga odvržeš na tla, razgrajuje 200 let?

Ali veš, da na šoli letno povprečno nastane za 3 tone odpadkov?

Ali veš, da pločevinka, ki jo odvržeš v naravo, rabi 80 let, da se razgradi?

Ali veš, da predelava 1 tone papirja reši 17 dreves?!

Ali veš, da se plastična vrečka v naravi razgraja od 25 do 100 let?

Ali veš, da se akumulator v morju razgradi v 70–1000 letih, medtem ko na kopnem rabi od 1500 let dalj, da se razgradi?

Nina Bohinjc, 8. a

~~IMAZ...~~

Vili Grdič, 8. a

SPREMENI SVET Z EKOTOM

Nekoč je živel smetnjak EKO, ki je hotel spremeniti svet. Bil je zelo žalosten, ker je okoli sebe videl samo smeti, v njem pa je bil le kak papirček. Zato se je odločil, da gre v mesto Skrb za Eko. Zdelo se mu je, da je tam vse drugače kot na otoku Stinky. A ko je po dolgi in naporni poti prispel, je videl, da meščani tu ne vedo, kaj pomeni EKO, kajti videl je samo smeti. Nekaj mesecev pozneje je ugotovil, da se otroci ne zmenijo za okolje in da se premalo učijo o ločevanju odpadkov. Zato se je odločil, da bo sam začel poučevati o tem. Na začetku je bila bolj majhna udeležba, a čez nekaj tednov je bilo na poučevanju že skoraj celo mesto Skrb za Eko. Kmalu so občani mesta Skrb za Eko res vedeli, kaj pomeni Eko. Ljudje so začeli ločevati odpadke, jih metati samo v smeti in v mestecu nisi vdel več smeti po tleh. Smetnjak je bil zelo vesel, saj je videl, da ljudje znajo ločevati, če si to želijo. V mestu je dišalo pa rožah in ne več po smeteh, na ulicah je bilo mnogo več ljudi. Otroci so se igrali v čistem okolju in to je smetnjaku pomenilo zelo, zelo veliko. Smetnjak je začel poučevati o lepem okolju po celem širnem svetu. Ko pa so bila res čisto vsa mesta po celem svetu čista, kot mesto Skrb za Eko, med njimi tudi Stinky, je župan mesta Skrb za Eko postal smetnjak EKO. Si predstavljate, da bi bil župan nekega mesta kar SMETNJAK?!

Lara Malovrh, 5. K

SMETKO

Hrupni, glasni in smrdljivi
so avtomobili po cesti peljivi.
Kako lepo bi bilo,
če bi vse potihlo šlo.

Papir v modrega,
plastenko v rumenka,
steklo v zelenka vrgel sem,
pa ne bo cvenka.

Lupine in olupki,
zelenjava in ogrizki,
brez mesa in kosti
v rjavku še zdaj leži.

Miha Frantar, 7. a

O različnih onesnaženostih pa so razmišljali tudi učenci 7.b.
Čudovite pesmice z razmišljujočo vsebino so nastale, tudi
vam v znanje in poduk.

EKOLOŠKA

Ker v naravo mečemo smeti,
se nam slabo godi.

Jezera, reke in morja,
polna so odvratnega olja.
Iz tovarn se dim kadi,
zato nas lahko že pošteno skrbi.

Če na cesti puščamo smeti,
to nič prida ni.
Če bi hoteli dihati čist zrak,
ravnamo napak.
Če ne bomo metali odpadkov v koš,
lahko kličemo le: »Na pomoč!«

Jerneja Košir, 7. b

MORJE - NAŠ ZAKLAD

Ko morje naredi oseko,
nam pokaže vso navleko,
ki jo vržemo v reko.

Morje polno je življenja,
skritega v modrini,
ne zadajmo jim trpljenja,
bitjem v globini

Ko pogledaš čez obzorje
vedi da je naše morje
naš zaklad-
in ne odpad.

Jadran Hohnjec, 7. b

N 100km²

~~K...~~

~~ML...~~

~~..... GRAD~~

~~... PESTNER~~

K

Ula Košir, Tanja Knific in Tina Gros, 5. b

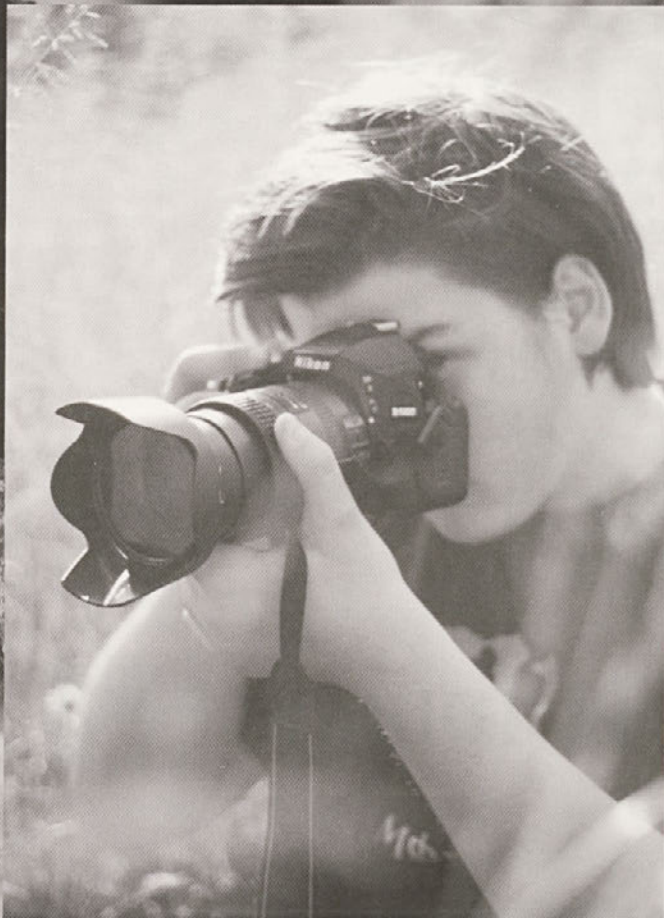
J

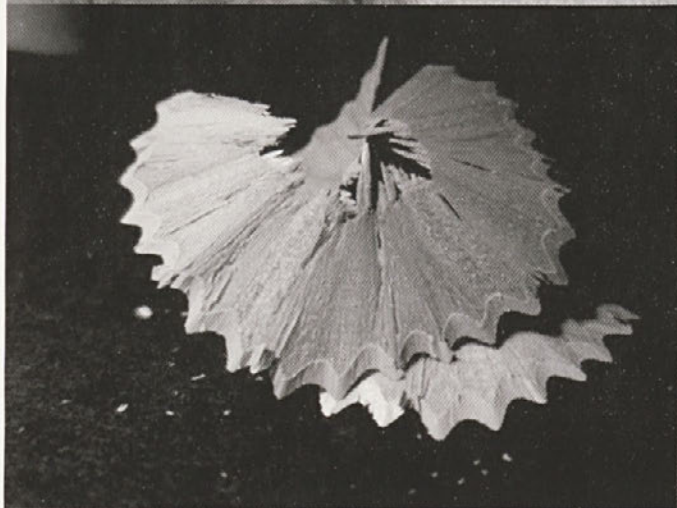
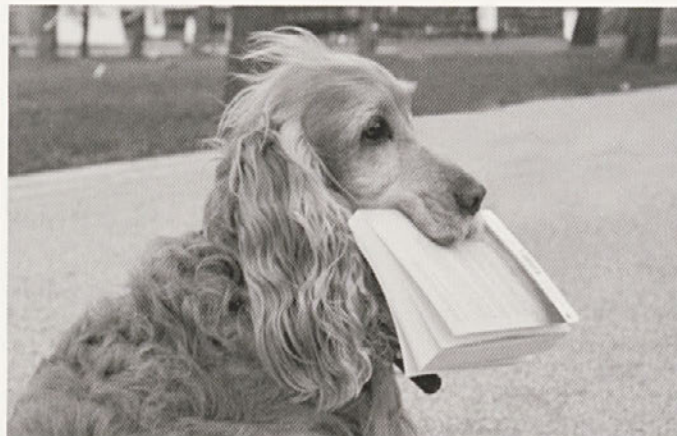
~~ANGELH~~

~~..KA~~

Vili Grdič, 8. a

IME IN PRIIMEK, RAZRED	TEKMOVANJE	DOSEŽEK	MENTOR
Ažbe Ribič, 9. b	DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNALNIŠTVA – MULTIMEDIJSKI "EKOPLAKATI"	ZLATO PRIZNANJE	Dina Pintarič
Benjamin Plut, 9. b	TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA	Bronasto, srebrno priznanje	Tjaša Švab
	TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE	Bronasto in srebrno Stefanovo priznanje	Tatjana Lah
	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Sonja Sedej
Benjamin Štangar, 8. b	TEKMOVANJE V ZNANJU GEOGRAFIJE	Bronasto in srebrno priznanje	Marta Frantar
Domen Jančič, 8. b	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE DIGITALNA FOTOGRAFIJA	ZLATO PRIZNANJE - 2. mesto	Dina Pintarič
Gal Pavel Pazlar, 4. a	VESELA ŠOLA	Bronasto priznanje, srebrno priznanje	Tatjana Lah
Kaja Kokalj, 9. a	TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA	Bronasto in srebrno priznanje	Melita Učakar
Katarina Miklavčič, 8. b	TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Mihael Zaletel
	TEKMOVANJE IZ KEMIJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE	Bronasto in srebrno priznanje	Marijana Z. Šlibar
	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno Vegovo priznanje	Tatjana Lah
	TEKMOVANJE V ZNANJU GEOGRAFIJE	Bronasto in srebrno priznanje	Marta Frantar
Lucija Marija Novak, 7. a	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Mihael Zaletel
Maja Šepetavc, 8. b	VESELA ŠOLA	Bronasto priznanje, srebrno priznanje	Tatjana Lah
Marko Stegnar, 6. a	VESELA ŠOLA	Bronasto priznanje, srebrno priznanje	Tatjana Lah
Matej Selko-Višnar, 9. b	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Sonja Sedej
	PROTEUSOVO PRIZNANJE	Bronasto in srebrno priznanje	Ana Mrgole
	TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE	Bronasto in srebrno Stefanovo priznanje	Tatjana Lah
Metod Langus, 7. b	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Mihael Zaletel
Nina Žumer, 8. b	VESELA ŠOLA	Bronasto priznanje, srebrno priznanje	Tatjana Lah
	TEKMOVANJE V ZNANJU SLOVENSKEGA JEZIKA	Bronasto, srebrno priznanje	Andreja Kosec
	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno Vegovo priznanje	Tatjana Lah
	TEKMOVANJE V ZNANJU GEOGRAFIJE	Bronasto in srebrno priznanje	Marta Frantar
Patricija Radosavac, 9. a	TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA	Bronasto in srebrno priznanje	Melita Učakar
Primož Lah, 5. b	VESELA ŠOLA	Bronasto priznanje, srebrno priznanje	Tatjana Lah
Taja Hafner, 7. b	TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE	Bronasto in srebrno priznanje	Mihael Zaletel
Tim Mlakar, 9. a	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE DIGITALNA FOTOGRAFIJA	Srebrno priznanje - 3. mesto	Dina Pintarič
Tjaša Škufca, Nika Toporiš, 8. a	TEKMOVANJE ZDRAV DIH	Srebrna trstika	Marijana Z. Šlibar

NAJBOLJŠE ŠPORTNE DOSEŽKE, TAKO NA PODROČNIH KOT TUDI DRŽAVNI RAVNI, STA NA LETOŠNJIH ŠOLSKIH ŠPORTNIH TEKMOVANJIH DOSEGLA NAŠA ATLETA:

NINA KLEMENČIČ iz 9. a v teku na 1000 m in

ŽIGA PLAJBES iz 8. a razreda v skoku v daljino.

PRAZNIČNI KVIZ

1.) Na kateri dan praznujemo božič?

- c.) 3. 10.
f.) 24. 12.
k.) 25. 12.

2.) Kdo je napisal prvo slovensko knjigo?

- o.) Primož Trubar
d.) Janez Mušič
n.) France Prešeren

3.) Kaj praznujemo prvega maja?

- a.) dan spomina na mrtve
n.) praznik dela
o.) novo leto

4.) Kdo je bil France Prešeren?

- b.) skladatelj
f.) pisatelj
e.) pesnik

5.) Kdo je avtor slovenske himne?

- c.) France Prešeren
č.) Primož Suhodolčan
d.) Janez Novak

6.) Kdaj se je rodil France Prešeren?

- č.) 8. februarja
š.) 3. decembra
ž.) 28. maja

7.) Kje se je rodil Ivan Cankar?

- e.) v Ljubljani
g.) v Murski Soboti
o.) na Vrhniki

8.) Kdaj »praznujemo« najdaljši dan v letu?

- l.) 21. junija
z.) 7. septembra
m.) 2. januarja

9.) Kdaj se začne šolsko leto?

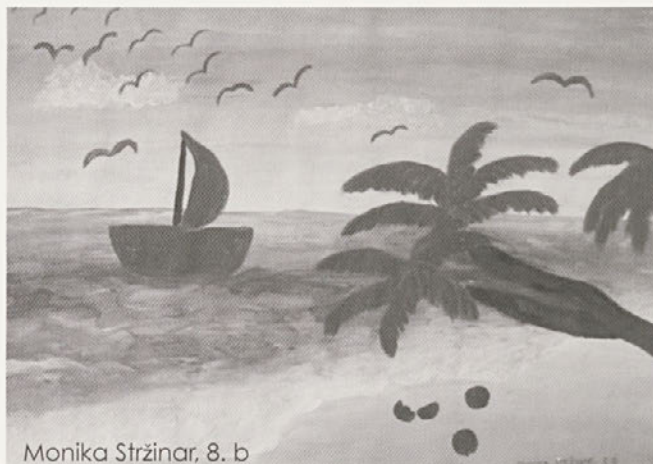
- r.) novembra
e.) septembra
š.) oktobra

ANGLEŠKA KRIŽANKA

Katere živali se skrivajo v križanki:

Monika Stržinar, 8. b

ZMAGOVALNA KOLEKCIJA

FIT- Festival inovativnih tehnologij
Državno tekmovanje v
DIGITALNI FOTOGRAFIJI

TEMA: tehnologija, voda

ZLATO PRIZNANJE

Avtor: Domen Jančič, 8. b

Mentorica: Dina Pintarič

